

Persoverzicht 27/07 t.e.m. 02/08/2021

Monday 02 August 2021

Contents

- 1) **Vergader eens in het zwembad De Morgen - 02 Aug. 2021 - Page 9**
Werken vanop een terras in Italië of een hangmat in Griekenland: steeds meer mensen maken gebruik van de toegenomen flexibiliteit op het werk sinds de coronacrisis. Maar is zo'n 'workation' ook een goed idee?
- 2) **Vergaderen vanuit hangmat in Griekenland: waarom niet? Het Laatste Nieuws - 02 Aug. 2021 - Page 8**
Werken vanop een terras in Italië of vanuit een Griekse hangmat: steeds meer mensen maken gebruik van de toegenomen flexibiliteit op het werk sinds de coronacrisis. Maar is zo'n workation ook een goed idee?
- 3) **We kunnen niet zonder ons blikje suiker Het Nieuwsblad - 02 Aug. 2021 - Page 7**
Geen land in Europa waar ze zo snel naar een cola of andere frisdrank grijpen als hier. Dat blijkt uit cijfers van Eurostat. Eén op de vijf Belgen trekt dagelijks een blikje open. "Alleen een forse suikertaks van meer dan 20 procent zal dat veranderen", zegt voedingsexpert Patrick Mullie (VUB).
- 4) **Olympische Spelen : Ook jij kunt last hebben van 'twisties' Gazet van Antwerpen - 31 Jul. 2021 - Page 16**
Turnster Simone Biles (24) kampt met 'twisties', een soort kortsluiting in de hersenen waardoor haar lichaam niet doet wat ze wil. Dat vertelt ze zelf op haar Instagramaccount. "Levensgevaarlijk", volgens sportarts Luk Buyse (VUB). Maar niet alleen gymnasten krijgen ermee te maken. "Het kan iedereen overkomen. Maar door de combinatie van een hoge mentale druk en zware fysieke inspanning, zie je het daar vaker."
- 5) **De oorlog om het goud De Morgen - 31 Jul. 2021 - Page 30**
Nina, Nafi, de hockeyers, de Belgian Cats... De jacht op olympisch goud duurt nog een week. Steeds meer landen gaan voor het allerhoogste. Maar hoe bereik je dat? Wat is het beste model, hoeveel kost het? En: hoe doet België het eigenlijk in de medaillewedloop?
- 6) **Zestig rampen in juni en juli klimaat verandert 60 rampen in juni en juli Gazet van Antwerpen - 31 Jul. 2021 - Page 18**
West-Europa verzuipt, tegelijk woeden er elders bosbranden. Deze zomer is een zomer van weerextremen. "Steeds meer mensen ervaren aan den lijve de klimaatverandering."
- 7) **Wereldwijd escaleert het weer De Standaard - 31 Jul. 2021 - Page 10**
West-Europa verzuipt, tegelijk woeden er elders bosbranden. Deze zomer is er een van weerextremen. 'Steeds meer mensen ervaren aan den lijve de klimaatverandering.'
- 8) **Eindelijk weer Schubert in short De Tijd - 31 Jul. 2021 - Page 40**
'Estate' noemen de Italianen de zomer. Maar in Asciano wordt deze week veel Nederlands gesproken. Corona kreeg het Festival Collegium Vocale Crete Senesi niet klein. Hooguit wat kleiner. 'Soyons heureux', zegt dirigent Philippe Herreweghe. 'Laat ons blij zijn met deze week. We weten immers niet wat volgende week zal gebeuren.'
- 9) **'Een pluim op de hoed van alle fotografen' De Morgen - 31 Jul. 2021 - Page 16**
Op Theater Aan Zee worden ook twee fotografen geëerd. Stephan Vanfleteren (52) en Dirk Braeckman (63) ontvangen er een eredoctoraat van de VUB, voor 'algemene maatschappelijke verdiensten'. Een bekroning uit onverwachte hoek, zeggen de twee.
- 10) **Populatie vliegende herten in Voeren blijkt groter dan gedacht Het Belang van Limburg - 30 Jul. 2021 - Page 19**
Wetenschappers hebben in 's Gravenvoeren een veel grotere populatie van het vliegend hert gevonden dan gedacht. Voeren is de uitgelezen plek om te kijken hoe Vlaanderens grootste kever beter beschermd kan worden.

- 11) **Liefs uit Oostende De Standaard - 30 Jul. 2021 - Page 18**
Tussen Oostende en Brussel loopt een directe lijn. Historisch, sociologisch, cultureel. In beide steden houdt de aarde schijnbaar op te bestaan en lijkt alles er tegelijkertijd voortdurend nieuw te kunnen ontstaan. Glorie en verval, het vreemde en het vertrouwde, grootse en kleine verlangens grijpen er in elkaar. Men strijkt er ...
- 12) **Belg voelt zich comfortabeler op reis als er nog mondkemperplicht is Gazet van Antwerpen - 30 Jul. 2021 - Page 4**
Of je terugkomt van vakantie met een fijn gevoel, hangt in deze tijden voor een deel samen met hoe goed de coronaregels in je vakantieland gevolgd worden. Dat blijkt uit de Grote Coronastudie van de UAntwerpen, UHasselt, KU Leuven, ULB en FWO, ingevuld door 14.100 Belgen. Van slecht naar goed ...
- 13) **Rijk der vrijheid in uitgesteld relais De Tijd - 30 Jul. 2021 - Page 6**
De zomer van de vrijheid is er een met mondkemmers en een covidpaspoort, en zonder Pukkelpop. Door coronavarianten en ander gevaar durft niemand nog een bevrijdingsdatum te prikken.
- 14) **Alle coronapatiënten op intensieve zorgen in UZ Brussel niet gevaccineerd Het Laatste Nieuws - 28 Jul. 2021 - Page 15**
In het UZ Brussel in Jette liggen momenteel 18 coronapatiënten, van wie zeven op intensieve zorgen. "Alle patiënten met coronasymptomen, zijn niet gevaccineerd."
- 15) **Oostende wordt wakker met een kleurrijke bloemenzee op het strand Het Laatste Nieuws - 29 Jul. 2021 - Page 14**
Verwondering is dit jaar één van de hoofdthema's van Theater aan Zee in Oostende. Om dit in de kijker te plaatsen werd gisterochtend een zee van bloemen op het strand geplaatst met de zin 'De wereld krijgt mij' uit het gedicht dat Bart Moeyaert speciaal voor de gelegenheid schreef. Tussen 12 en 14 uur mochten kinderen de strandbloemen plukken.
- 16) **Laat duizenden bloemen bloeien De Standaard - 29 Jul. 2021 - Page 2**
Oostende werd gistermorgen wakker en ontdekte dat er wel een heel bijzondere zee over het strand was gerold: een bloemenzee. 6.000 papieren bloemen hadden er wortel geschoten en stonden te wachten tot ze door kinderen geplukt werden om mee te nemen. Het was een idee van VUB-rector Caroline Pauwels, die ...
- 17) **'Ik zie mijn moeder en oma soms hoofdschuddend naar mij kijken' De Standaard - 29 Jul. 2021 - Page 7**
Zwangerschappen. Ze zijn zo oud als de mens zelf en verlopen gelukkig almaar veiliger. Toch lijkt het steeds ingewikkelder om hoofd en buik koel te houden bij de groeiende lijst adviezen. Drie generaties vrouwen vertellen over wat ze hebben zien veranderen.
- 18) **Vitamines voor zwangeren: te duur en vaak overbodig De Standaard - 27 Jul. 2021 - Page 1**
Vitaminesupplementen voor zwangere vrouwen zijn meestal niet nodig en ze zijn ook overdreven duur. Het noodzakelijke foliumzuur blijkt dan weer vaak verkeerd gedoseerd, zegt Test Aankoop.
- 19) **'De regelgeving is één woestini' Trends - 29 Jul. 2021 - Page 92**
De Nationale Loterij stopt de Belgische e-sportsfederaties 50.000 euro toe om de sector te helpen professionaliseren. Fiscaal advocaat en professor aan de VUB Michel Maus, die betrokken is bij de Vlaamse e-sportfederatie, legt uit waar de hangijzers zitten. 1 Is e-sport een sport? MICHEL MAUS. "Er is geen juridische definitie ...
- 20) **Ik weet niet of de mensheid het nog 200 jaar volhoudt. Damya Laoui Kankeronderzoekster (VUB) De Tijd - 29 Jul. 2021 - Page 20**
Elke week neemt iemand plaats in de tijdcapsule, om te vertellen over de verleden, de tegenwoordige, de toekomstige en de oneindige tijd.
- 21) **Flietskoeriers openen aanval op supermarkten De Morgen - 28 Jul. 2021 - Page 11**
Sinds een maand rijden ze door Antwerpen en Brussel: flietskoeriers die beloven in tien minuten boodschappen aan huis te leveren. 'Als je denkt dat de supermarkten hier geen last van gaan hebben, ben je aan het dromen.'
- 22) **Zo maken we humanitaire regularisatie beter in België De Morgen - 28 Jul. 2021 - Page 23**
Koen Dewulf is directeur van Myria, het Federaal Migratiecentrum dat migratie analyseert, de rechten van vreemdelingen verdedigt en mensenhandel en mensensmokkel bestrijdt.
- 23) **Professor Luc Daels, oprichter Trefpunt, overleden "Hij en Walter De Buck konden uren filosoferen" Het Nieuwsblad - 02 Aug. 2021 - Page 3**
Een van de 'partners in crime' van Walter De Buck is overleden. Luc Daels (92) was naast professor geografie aan de UGent ook een getalenteerd schilder. Samen met De Buck richtte hij de vzw Trefpunt op, de organisatie die de Gentse Feesten in 1970 nieuw leven inblies.

- 24) **Medicijnen op komst die corona doodsteek moeten geven Het Belang van Limburg - 02 Aug. 2021 - Page 6**
De coronavaccins bieden intussen bescherming aan heel wat Belgen. Maar wat met wie toch nog serieus ziek dreigt te worden? Verschillende farmabedrijven en onderzoekers willen voor hen medicijnen op de markt brengen.
- 25) **Ons land steekt UK voorbij in vaccinaties Gazet van Antwerpen - 02 Aug. 2021 - Page 20**
Wat een paar maanden geleden totaal ondenkbaar leek, is nu realiteit: ons land heeft het Verenigd Koninkrijk voorbijgestoken op het vlak van coronavaccinaties. "We zijn als een diesel vertrokken en nu zijn we Europese top", zegt epidemioloog Pierre Van Damme (UAntwerpen).
- 26) **"De epidemie is stilaan aan het uitdoven" Het Nieuwsblad - 31 Jul. 2021 - Page 1**
Het ergste van de coronacrisis zit erop. Dat denkt biostatisticus Tom Wenseleers (KU Leuven). Onderzoek in Nederland wijst uit dat liefst 93 procent van de bloeddonoren er antistoffen heeft tegen het virus. In Vlaanderen kunnen we volgens experts op gelijkaardige cijfers rekenen, aangezien de overgrote meerderheid zich laat vaccineren. "Via ...
- 27) **Corona zorgde bij jongeren voor extra ondernemingszin Het Nieuwsblad - 30 Jul. 2021 - Page 2**
Het aantal studentondernemers is de laatste jaren flink gestegen. Dat blijkt uit cijfers van StudentStartUp van de UHasselt. En dat ondanks, of misschien wel dankzij, corona.
- 28) **PXL-student bedenkt spel met de 500 geiten van Racing Genk-erevoorzitter Jos Vaessen Het Belang van Limburg - 30 Jul. 2021 - Page 7**
Wat hebben 500 geiten, erevoorzitter van KRC Genk Jos Vaessen en een Looise PXL-student gemeen? Het zijn de ingrediënten van de bachelorproef van Adam Van Meeuwen (23) uit Tessenderlo, die vier jaar lang Toerisme en recreatiemanagement aan de hogeschool PXL studeerde. Hij bedacht een spel om gezinnen met kinderen tussen 6 en 10 jaar aan te trekken voor Domein Ommersteyn in Dilsen-Stokkem
- 29) **Ook voor een laaggeschoolde job schrijf je maar beter foutloos cv Het Nieuwsblad - 29 Jul. 2021 - Page 11**
Pas afgestudeerden met spelfouten in hun cv hebben tot 20 procent minder kans om uitgenodigd te worden op sollicitatiegesprek. En opvallend: vooral laagopgeleiden worden hier zwaar op afgerekend. "Maar eigenlijk moeten recruiters vooral kijken naar het belang van spelling voor de job, en niet strenger zijn naargelang de scholingsgraad", zeggen experts.
- 30) **Code groen lonkt voor nieuwe schooljaar De Morgen - 29 Jul. 2021 - Page 5**
Kinderen zonder mondklappers, gemengde klasbubbels en geen virtuele lessen. Als de cijfers het toelaten, kan het nieuwe schooljaar volgens de Risk Assessment Group (RAG) zonder veel coronamaatregelen starten. De groep met de laagste vaccinatiegraad kan de sanitaire regels zo als eerste lossen. Hoe veilig is dat?
- 31) **Parklife XL haalt een beetje Pukkelpop naar Dusartplein Het Belang van Limburg - 28 Jul. 2021 - Page 23**
Pukkelpop mag dan wel de handdoek gegooid hebben, toch zal er in augustus een beetje festivalsfeer te proeven zijn in Hasselt. Parklife XL plant op het Kolonel Dusartplein optredens waar vanaf 13 augustus tot 2.000 bezoekers welkom zijn.
- 32) **Nog steeds 180.000 Brusselse jongeren niet gevaccineerd Het Nieuwsblad - 28 Jul. 2021 - Page 1**
In het Brusselse gewest is er zowel goed als slechts nieuws op het vlak van vaccinatie. De kaap van 80 procent eerste dosissen is behaald bij de 65-plussers, maar de jongeren blijven achter. Er zijn nog steeds 180.000 Brusselse jongeren onder 35 jaar die niet geantwoord hebben op hun uitnodiging tot vaccinatie.
- 33) **Reuzegomschacht vrijuit in verkrachtingszaak Het Laatste Nieuws - 28 Jul. 2021 - Page 14**
De 22-jarige Reuzegomschacht uit Hove die beticht werd van zedenfeiten is vrijgesproken door de correctionele rechtbank van Leuven. De twintiger riskeerde een celstraf met uitstel, maar zo ver kwam het niet. De KUL-rechtenstudent was een van de aspirant-leden van de elite studentclub Reuzegom, die Sanda Dia (20) naast zich zag sterven tijdens een uit de hand gelopen ontgroeningsritueel in Vorselaar in 2018.

Vergader eens in het zwembad

De Morgen - 02 Aug. 2021
Page 9
De Morgen

Werken vanop een terras in Italië of een hangmat in Griekenland: steeds meer mensen maken gebruik van de toegenomen flexibiliteit op het werk sinds de coronacrisis. Maar is zo'n 'workation' ook een goed idee?

Waar heel wat bedrijven voor corona telewerk slechts mondjesmaat toelieten, is het vandaag niet meer weg te denken. Alleen zit er ook een houdbaarheidsdatum aan de termijn die je tussen de vier muren van je woonkamer kunt slijten. Hét signaal voor een groeiend aantal werknemers om de workation, oftewel telewerken vanop je vakantiebestemming, een kans te geven. En zeg nu zelf, waarom zou je thuis blijven werken als je de vergadering ook vanuit een hangmat in Griekenland of de Azoren kunt bijwonen?

Voor copywriter Lisa Vandenbossche (29) is werken in het buitenland inmiddels een tweede natuur geworden. Het begon in 2018, toen ze voor een conferentie naar Rotterdam moest en besloot om van daaruit nog enkele dagen te werken. Bovendien liep ze er andere reizigers tegen het lijf, die al jaren als 'digitale nomaden' van de wereld hun kantoor hadden gemaakt. "Opeens besepte ik: dit is gewoon haalbaar."

Sindsdien nam ze haar werk laptop mee op reis naar Egypte en Georgië, en deed ze copywriting tijdens langere verblijven in Italië en India. Afgaande op haar Instagram zou je het moeilijk geloven, maar alles tezamen komt ze makkelijk aan een voltijdse werkweek. "Alleen kan ik dat als freelancer volgens mijn eigen planning doen. Zo kan ik 's ochtends werken en 's namiddags iets bezoeken, of in het weekend werken en dan een tweedaagse uitstap maken. Die vrijheid is het grootste voordeel, maar komt wel met een leercurve."

De combinatie werken en reizen is vandaag lang niet alleen voorbehouden voor een select clubje avonturiers die veelal in eigen dienst werken. Ook heel wat werknemers in vaste dienst, die niet de luxe hebben om een aantal weken verlof te nemen en toch willen ontsnappen uit de dagelijkse sleur, zien zo'n workation steeds meer als een gouden middenweg. Steeds meer reisoperatoren spelen daarop in, door workation-formules in allerlei vormen en maten aan te bieden.

"Door de coronacrisis zat de toeristische sector in moeilijke papieren", zegt Piet Demeyere van reisoperator TUI. "Dat zorgde ervoor dat er ruimte kwam voor nieuwe ideeën. Daarnaast merkten we bij onze eigen werknemers dat thuiswerken voor niemand hetzelfde is. Als je met twee samen in de tuin kunt zitten kan dat heel aangenaam zijn, maar als je met vier in een klein appartement zit, is dat een ander verhaal. Daarom zijn we op zoek gegaan naar oplossingen."

Met de workation-formule van TUI kunnen werknemers kiezen tussen een hotel in de Algarve, een resort op Kreta of een bungalow aan de Belgische kust. TUI selecteerde daarvoor hotels op enkele specifieke kenmerken. "Een bungalowsetting is ideaal om de nodige rust te hebben. Tegelijk moet die bungalow dicht tegen het hoofdgebouw liggen, omdat je daar de sterkste wiferverbinding hebt", zegt Demeyere. Voor werkgevers zijn er ook groepsreizen beschikbaar, inclusief teambuildings of workshops.

Aandachtspunten

Arbeidspsychologe **Sara De Gieter (VUB)** betwijfelt of veel werkgevers staan te springen om werknemers vanuit het buitenland te laten werken. "Het belang van sociaal contact met collega's is niet te onderschatten", zegt De Gieter. "Als je in het buitenland werkt, zeker in een land als pakweg Nieuw-Zeeland met tien uur tijdsverschil, dan wordt communicatie toch een pak lastiger."

Er zijn sowieso nog andere aandachtspunten. Zo geldt in de Europese Unie het werkstaatprincipe, wat betekent dat iemand die langer dan 183 dagen per jaar in het buitenland verblijft, zijn sociale zekerheid en belastingen moet betalen in het land waar hij zijn werk heeft verricht. Ook wat betreft verzekeringen is het niet eenvoudig. Zo moet je als werkgever een veilige en gezonde werkplek kunnen garanderen. Maar hoe controleer je dat, als je werknemer in het buitenland zit? En als die werknemer tussen twee vergaderingen een blessure oploopt tijdens een duik in zee, is dat dan een werkongeval? Over tal van dat soort zaken lopen nog discussies.

De kans bestaat ook dat zo'n workation in de praktijk toch minder idyllisch lijkt dan je gedroomd had. "Het geeft je geen echt werkgevoel, noch een volwaardig vakantiegevoel", zegt De Gieter. "De kans bestaat dus dat je geen van beide echt volop beleeft. Dat neemt niet weg dat het een interessant alternatief kan zijn, bijvoorbeeld als je partner in het onderwijs staat en je toch iets langer mee wil op reis."

Dan raadt ze wel aan om je werk en vrije tijd, net zoals bij thuiswerken, toch zo veel mogelijk te scheiden. Bijvoorbeeld door een aparte werkruimte proberen op te zoeken, of aan het eind van de dag je laptop weg te steken en echt iets anders te doen. Ook Lisa Vandenbossche heeft dat al doende geleerd. "Tegenwoordig zet ik na het werk al mijn gsm-notificaties af. En als ik vrije tijd heb, probeer ik die zo veel mogelijk te benutten en

nieuwe plekken te bezoeken. Op die manier vind ik de scheiding tussen werk en privé eigenlijk veel makkelijker dan wanneer ik in België zit te werken."

Voor haar kan het niet snel genoeg september zijn. Dan trekt ze er weer op uit met haar werklaptop. De bestemming ziet ze dan wel weer. "Een jaar ertussenuit nemen om te reizen, dat zie ik mezelf niet snel doen. Ik vind mijn carrière namelijk ook belangrijk. Dit vind ik de ideale combinatie, en het is nu dat ik het moet doen."

JORN LELONG

Vergaderen vanuit hangmat in Griekenland: waarom niet?

HET
LAATSTE
NIEUWS

Het Laatste Nieuws - 02 Aug. 2021

Page 8

* Het Laatste Nieuws : Waasland, Westkust, Westhoek, Vakantie, Pajottenland, Vlaamse Ardennen, Oostkust, De Nieuwe Gazet, Mandelstreek, Middenkust, Mechelen-Lier, Leiestreek, Limburg, de Ring-Brussel, Kempen, Gent-Wetteren-Lochristi, Gent-Eeklo-Deinze, Dendermonde, Denderstreek, Leuven-Brabant, Brabant-Hageland, Antwerpen Zuid, Antwerpen Stad, Antwerpen Noord

Werken vanop een terras in Italië of vanuit een Griekse hangmat: steeds meer mensen maken gebruik van de tegenomen flexibiliteit op het werk sinds de coronacrisis. Maar is zo'n workation ook een goed idee?

Waar heel wat bedrijven vóór corona telewerk slechts met mondjesmaat toelieten, is het vandaag niet meer weg te denken. Alleen zit er ook een houdbaarheidsdatum op de termijn die je tussen de vier muren van je woonkamer kan slijten. Hét signaal voor een groeiend aantal werknemers om de workation, oftewel telewerken vanop je vakantiebestemming, een kans te geven. En zeg nu zelf, waarom zou je thuis blijven werken als je de vergadering ook vanuit een hangmat in Griekenland of de Azoren kan bijwonen?

Voor copywriter Lisa Vandenbossche (29) is werken in het buitenland inmiddels een tweede natuur geworden. Het begon in 2018, toen ze voor een conferentie naar Rotterdam moest en besloot om van daaruit nog enkele dagen te werken. Bovendien liep ze er andere reizigers tegen het lijf die al jaren als 'digitale nomaden' van de wereld hun kantoor hadden gemaakt. "Opeens besepte ik: dit is gewoon haalbaar." Sindsdien nam ze haar werklaptop mee op reis naar Egypte en Georgië, en deed ze copywriting tijdens langere verblijven in Italië en India. Afgaande op haar Instagram zou je het moeilijk geloven, maar alles samen komt ze makkelijk aan een voltijdse werkweek. "Alleen kan ik dat als freelancer volgens mijn planning doen. Zo kan ik 's ochtends werken en 's namiddags iets bezoeken, of in het weekend werken en dan een tweedaagse uitstap maken. Die vrijheid is het grootste voordeel, maar komt wel met een leercurve."

Dagelijkse sleur

De combinatie werken en reizen is vandaag lang niet alleen voorbehouden aan een select clubje avonturiers die veelal in eigen dienst werken. Ook heel wat werknemers in vaste dienst, die niet de luxe hebben om een aantal weken verlof te nemen en toch willen ontsnappen uit de dagelijkse sleur, zien zo'n workation als gulden middenweg. Steeds meer reisoperatoren spelen daarop in, door workation-formules in allerlei vormen en maten aan te bieden. "Door de coronacrisis zat de toeristische sector in moeilijke papieren", zegt Piet Demeyere van reisoperator TUI. "Dat zorgde ervoor dat er ruimte kwam voor nieuwe ideeën. Daarnaast merkten we bij onze eigen werknemers dat thuiswerken voor niemand hetzelfde is. Als je met twee samen in de tuin kunt zitten, kan dat heel aangenaam zijn, maar als je met vier in een klein appartement zit, is dat een ander verhaal. Daarom zijn we op zoek gegaan naar oplossingen."

Met de workation-formule van TUI kunnen werknemers kiezen tussen een hotel in de Algarve, een resort op Kreta of een bungalow aan de Belgische kust. TUI selecteerde daarvoor hotels op enkele specifieke kenmerken. "Een bungalowsetting is ideaal om de nodige rust te hebben. Tegelijk moet die bungalow dicht tegen het hoofdgebouw liggen, omdat je daar de sterkste wiferverbinding hebt", zegt Demeyere. Voor werkgevers zijn er ook groepsreizen beschikbaar, inclusief teambuildings of workshops.

Aandachtspunten

Arbeidspsychologe **Sara De Gieter (VUB)** betwijfelt of veel werkgevers staan te springen om werknemers vanuit het buitenland te laten werken. "Het belang van sociaal contact met collega's is niet te onderschatten", zegt ze. "Als je in het buitenland werkt, zeker in een land als pakweg Nieuw-Zeeland met tien uur tijdsverschil, wordt communicatie toch een pak lastiger."

Er zijn sowieso nog andere aandachtspunten. Zo geldt in de Europese Unie het werkstaatprincipe, wat betekent dat iemand die langer dan 183 dagen per jaar in het buitenland verblijft, zijn sociale zekerheid en belastingen moet betalen in het land waar hij zijn werk heeft verricht. Ook wat betreft verzekeringen is het niet eenvoudig. Zo moet je als werkgever een veilige en gezonde werkplek kunnen garanderen. Maar hoe controleer je dat, als je werknemer in het buitenland zit? En als die werknemer tussen twee vergaderingen een blessure oploopt

tijdens een duik in zee, is dat dan een werkongeval? Over tal van dat soort zaken lopen nog discussies.

Toch niet zó idyllisch

De kans bestaat ook dat zo'n workation in de praktijk toch minder idyllisch lijkt dan je gedroomd had. "Het geeft je geen echt werkgevoel, noch een volwaardig vakantiegevoel", zegt De Gieter. "De kans bestaat dus dat je geen van beide echt volop beleeft. Dat neemt niet weg dat het een interessant alternatief kan zijn, bijvoorbeeld als je partner in het onderwijs staat en je toch iets langer mee wil op reis."

Dan raadt ze wel aan om je werk en vrije tijd, net zoals bij thuiswerken, toch zoveel mogelijk te scheiden. Bijvoorbeeld door te proberen een aparte werkruimte op te zoeken, of aan het eind van de dag je laptop weg te steken en echt iets anders te doen. Ook Lisa heeft dat al doende geleerd. "Tegenwoordig zet ik na het werk al mijn gsm-notificaties af. En als ik vrije tijd heb, probeer ik die zoveel mogelijk te benutten en nieuwe plekken te bezoeken. Op die manier vind ik de scheiding tussen werk en privé eigenlijk veel makkelijker dan wanneer ik in België zit te werken."

Voor haar kan het alvast niet snel genoeg september zijn. Dan trekt ze er weer op uit met haar werklaptop. De bestemming? Dat ziet ze dan wel weer. "Een jaar ertussenuit nemen om te reizen, dat zie ik mezelf niet snel doen. Ik vind mijn carrière namelijk ook belangrijk. Dit vind ik de ideale combinatie, en het is nu dat ik het moet doen."

(DM)

Lisa Vandenbossche (29) - copywriter - Arbeidspsychologe - Sara De Gieter (VUB)

We kunnen niet zonder ons blikje suiker

N Het Nieuwsblad - 02 Aug. 2021
Page 7

* Het Nieuwsblad : Kempen, Roeselare-Tielt-Izegem, Waasland, Brugge-Oostkust, Aan Gent gebonden, Dender, Pajot-Brussel-Rand, Limburg, Kortrijk-Waregem-Menen, Antwerpen, Oostende-Westhoek, Vlaamse Ardennen - Gentse Rand, Mechelen-Lier, Leuven-Hageland, Meetjesland - Leiestreek

*Geen land in Europa waar ze zo snel naar een cola of andere frisdrank grijpen als hier. Dat blijkt uit cijfers van Eurostat. Eén op de vijf Belgen trekt dagelijks een blikje open. "Alleen een forse suikertaks van meer dan 20 procent zal dat veranderen", zegt voedingsexpert **Patrick Mullie (VUB)**.*

We staan eerste, en de tweede staat zelfs niet op de finishfoto. In een Europese vergelijking van de statistiekdienst Eurostat haalt ons land goud als het om de consumptie van suikerhoudende frisdrank gaat. Liefst 20,4 procent van de ondervraagde Belgen (van 15 jaar en ouder) zegt dagelijks minstens één keer gesuikerde frisdranken te drinken. Ter vergelijking: in Duitsland ligt dat aantal op 12,1 procent, in Frankrijk op 9,6. Het Europese gemiddelde is 9,1 procent. De cijfers dateren uit de periode 2018 tot 2020, en het gaat om wat mensen zélf aangeven dat ze drinken.

Doen wij het dan echt zo slecht? "Ons de frisdrankkampioen van Europa noemen is misschien wat overtrokken", zegt voedingsexpert Patrick Mullie (VUB). "Ik weet niet of we echt het allerslechtst scoren van Europa op het vlak van frisdrank drinken. Maar goed scoren we zeker niet, dat staat als een paal boven water."

En dat heeft gevolgen, zegt Mullie. "Liefst 115.000 van onze kinderen zijn obees, en dat cijfer is niet aan het zakken. Gesuikerde frisdranken zijn van een luxeproduct dat we vroeger in het weekend kregen, geëvolueerd naar een dagelijks drankje. Dat is uiteraard een probleem."

David Marquenie, secretaris-generaal bij de federatie van de Belgische water- en frisdrankindustrie VIWF, zegt dat het Eurostatcijfer op zich geen grote verrassing is. "Maar als je de volumes bekijkt - hoevéél we dus drinken - kom je voor België aan 123 liter frisdrank per persoon per jaar. In Duitsland is dat 141, in Denemarken 134, in Hongarije 138."

Méér taks

Ons land heeft nochtans al een aantal jaar een 'suikertaks' die de consumptie van ongezonde frisdrank moest terugdringen. Maar die mist compleet zijn doel, zegt zowel Mullie als Marquenie. "Dat was een accijnsverhoging, maar die geldt ook voor lichtdranken", zegt Marquenie. "Ze heeft geen effect gehad op wat we drinken."

"Dat gaat ook maar over een paar eurocenten per blikje", zegt Mullie. "Nee, je moet het minstens 20 procent duurder maken, en dat geldt investeren in beleid om de jeugd gezonder te doen leven."

Toch staan er de afgelopen jaren veel meer zero-varianten van alle frisdranken in de rekken: speelt dat dan geen rol? "Die light- en zero-versies zijn mooie technologische verwezenlijkingen", zegt Mullie. "Maar je past er toch beter mee op. Als je er een liter per dag van drinkt, blijft je tong baden in een zee van zoet, en dat heeft gevolgen voor wat je wilt eten. Een paar lichtdrankjes in het weekend, en op maandag weer overschakelen op water, dat lijkt mij de beste keuze."

Tom Le Bacq

Olympische Spelen : Ook jij kunt last hebben van 'twisties'

Gazet van Antwerpen - 31 Jul. 2021

Page 16

* Gazet van Antwerpen : Stad en Rand, Kempen, Mechelen - Waas

Turnster Simone Biles (24) kampt met 'twisties', een soort kortsluiting in de hersenen waardoor haar lichaam niet doet wat ze wil. Dat vertelt ze zelf op haar Instagramaccount. "Levensgevaarlijk", volgens sportarts Luk Buyse (VUB). Maar niet alleen gymnasten krijgen ermee te maken. "Het kan iedereen overkomen. Maar door de combinatie van een hoge mentale druk en zware fysieke inspanning, zie je het daar vaker."

"Het is beangstigend om een oefening uit te voeren terwijl je geest en lichaam niet willen samenwerken", schrijft Biles op Instagram. Ze geeft haar mentale gezondheid daarom voorrang op haar sportprestaties. "Dat is een heel verstandige keuze", zegt ex-turnster Aagje Vanwalleghem. "Veel gymnasten hebben in hun carrière al te maken gehad met 'twisties', wij noemden dat een blokkade. Het is echt gevaarlijk om dan verder te doen, dat gaat gewoonweg niet."

"Het kan iedereen overkomen", zegt ook sportarts Luk Buyse. Maar wat zijn 'twisties' dan precies?

"Je rijdt op de snelweg en opeens ben je vergeten hoe je een auto moet besturen." Daarmee vergelijkt ex-turnster Catherine Burns het fenomeen op Twitter. De exacte oorzaak is nog niet gekend, maar volgens sportarts Buyse gaat het mogelijk om een tijdelijke stoornis in ons evenwichtsorgaan. "Dat zendt niet de juiste signalen uit, waardoor je brein niet meer weet waar je bent. Bij duikers bestaat een gelijkaardig fenomeen. Zij weten dan plots niet meer wat boven en onder is. Bij turners is dat gelijkaardig. Er is een enorm hoge mentale druk bij sporten op topniveau. Dat, gecombineerd met het feit dat turners hun evenwichtsorgaan al erg op de proef stellen door de oefeningen die ze uitvoeren, kan leiden tot een soort kortsluiting."

Toch zijn niet alleen topsporters vatbaar. "Het kan in elke omgeving gebeuren waarin iemand lang onderhevig is aan zware, mentale druk. Dat kan zich uiten doordat je gewoon niet meer recht geraakt uit bed", aldus sportpsycholoog Jef Brouwers die de Belgische turnploeg in Tokio begeleidt. "Voor Simone Biles was dat de trigger waardoor ze moest ophouden. Nu blijft het afwachten."

Van nul beginnen

Volgens Vanwalleghem heeft Biles nog een lange weg voor de boeg. "Ze moet nu afbouwen. Trainen op een zachte mat en minder zware oefeningen uitvoeren, tot op het punt dat ze zich weer comfortabel voelt. Maar in Tokio kon Biles het niet rustig aan doen, ze stond daar op de Olympische Spelen. Daarom is het slim dat ze deze beslissing gemaakt heeft", aldus Vanwalleghem. "Als je mentaal niet goed in je vel zit, kun je niet optimaal presteren. Maar toch blijft dat een taboe, terwijl niemand ervan zou opkijken als ze een gebroken been had gehad. Het is fantastisch dat er nu meer over mentaal welzijn in de sportwereld gesproken wordt. Het zendt een signaal uit naar jonge turners dat zelfs topatleten dit kunnen meemaken. Dat maakt het toegankelijk."

Myriam Al Kharaz

De oorlog om het goud

De Morgen - 31 Jul. 2021

Page 30

De Morgen

Nina, Nafi, de hockeyers, de Belgian Cats... De jacht op olympisch goud duurt nog een week. Steeds meer landen gaan voor het allerhoogste. Maar hoe bereik je dat? Wat is het beste model, hoeveel kost het? En: hoe doet België het eigenlijk in de medaillewedloop?

De Verenigde Staten startten traag in Tokio, maar strijden inmiddels volop mee om de koppositie in de medailledans. Historisch staan ze onbedreigd bovenaan. Sportland nummer één heeft op de moderne Olympische Spelen al bijna drieduizend medailles gewonnen, bijna het dubbele van de nummer twee, Duitsland (Oost en West bij elkaar opgeteld). Nummer drie is Rusland, in de huidige en in de vroegere communistische versie samen.

De Amerikaanse telwijze om goud, zilver en brons bij elkaar op te tellen, en op basis van de som het klassement

op te maken, heeft inmiddels algemeen ingang gevonden, maar op de officiële olympische medailletabel is het aantal gouden medailles doorslaggevend: een land dat één keer goud haalt en verder niks, eindigt in de 'medaillespiegel' boven het land dat misschien vijftig keer zilver won, maar geen goud.

Deze manier van tellen stamt uit het antieke Griekenland, waar alleen de winnaar werd gehuldigd. Hij (er mochten geen zij's meedoen) kreeg een olijftak rond het voorhoofd. Die kwam van een heilig verklaarde boom, maar dat was alles. De olijftak was nominaal alvast minder waard dan de huidige medailles. Als je een gouden medaille van Tokio zou smelten, hou je 550 gram zilver en 6 gram goud over. Dat is ruim 700 euro aan edelmetaal.

Uiteraard is de echte waarde van de medaille verbonden met de sport en de eigenaar. De duurste medaille die ooit op een veiling werd verkocht, was een van de vier gouden plakken die Jesse Owens in 1936 won. Voor 1,25 miljoen euro vertrok het ding naar een teameigenaar in de Amerikaanse ijshockeycompetitie.

De meest recente gouden medailles die te koop werden aangeboden, waren gewonnen door de Cubaan Ivan Pedroso in Sydney 2000 (verspringen) en zijn landgenoot, (schutter) Leuris Pupo in Londen 2012. De medailles brachten elk een schamele 60.000 euro op. Hoe wanhopig kun je als gouden olympiër zijn?

Underperformers

Een goed sportland meet je niet af aan het resultaat op een WK voetbal, want dan zouden Nigeria en Brazilië goede sportlanden zijn en dat is niet het geval. Wielrennen is evenmin een maatstaf, voor alle duidelijkheid, want dan zou België ook een goed sportland zijn, en dat...

België heeft de laatste vijftig jaar maximaal zes medailles per editie van de Zomerspelen gescoord, maar is eigenlijk tien olympische plakken waard, als je de twee belangrijkste parameters voor olympisch succes in rekening neemt: de bevolking en het bruto binnenlands product (bbp).

Maar niet alle landen met een grote bevolking en een redelijk functionerende economie zijn succesvol. India, het tweede grootste land qua bevolking (1,4 miljard), heeft het vijfde bbp van de wereld.

Het gigantische land doet al vanaf 1900 mee aan de Zomerspelen en heeft in al die tijd amper 29 medailles opgehaald. Eentje daarvan werd op deze Spelen gewonnen: Chanu Mirabai pakte bij het gewichtheffen in de categorie van onze Nina Sterckx zilver.

India heeft geen sportcultuur en geen topsportsysteem, tenzij dan in cricket en hockey. De acht gouden medailles (op een totaal van negen) die ze in het hockey hebben behaald (cricket is geen olympische sport), dateren van tussen 1928 en 1980, dus met het tophockey zit het de laatste tijd ook niet lekker. India is een underperformer, net als België, maar nog iets meer uitgesproken.

Cuba, waar de atleten uit armoede hun gouden medailles verkopen, was ooit een zeer goed sportland, het beste kleine sportland ooit. Dat hadden ze te danken aan een topsportsysteem. Cuba is nu een meeloper. Van de 31 podiumplaatsen (14 keer goud) in Barcelona 1992 waren er in Rio 2016 nog 11 medailles, waarvan 5 gouden, overgebleven. Nog steeds oké voor een land met evenveel inwoners als België, maar Tokio dreigt voor Cuba een sof te worden: in Rio waren tweemaal zoveel Cubaanse sporters ingeschreven als nu. Reden: het Cubaanse sportsysteem is niet meer te financieren.

Leren van Nederland?

Als er underperformers zijn, dan ook overperformers en daarvan kunnen we leren. Niet van Cuba, en ook niet van onze buur Duitsland, want die presteert minder dan het zou kunnen. Die andere buur Nederland zou wel een voorbeeld kunnen zijn.

In de 'Universiteit van Vlaanderen' (waarbij Vlaamse topwetenschappers op internet, tv of radio college geven, red.) legt professor **Veerle De Bosscher (VUB)** in het filmpje Hoe kan België meer olympisch medailles winnen? (het duurt zestien minuten en is te zien op YouTube) haarfijn uit wat er in theorie nodig is om sportsucces te halen. Ze baseert zich daarvoor op het SPLISS-model dat negen pijlers van topsportwerking in vijftien verschillende landen (onder meer Nederland, België opgesplitst in gemeenschappen, Japan, Australië en Brazilië) in kaart bracht. Die pijlers zijn onder meer de betoelaging, het aantal sporters in een land, de kwaliteit van de coaches, de trainingsfaciliteiten, wetenschappelijke omkadering... Daaruit blijkt dat er niet één ideaal sportmodel bestaat, want geen enkel land scoort goed op alle pijlers.

Er zijn met andere woorden verschillende wegen die naar Rome leiden, maar misschien niet de weg die België heeft ingeslagen. Ons land scoort op alle pijlers net op of net onder het gemiddelde, met een negatieve uitschieter voor de financiering van topsport. Binnen België scoort Vlaanderen beter - of minder slecht - dan Franstalig België. Nederland scoort doorgaans op alle pijlers beter dan België, behalve voor talentdetectie. Daar wint België, dankzij de goede werking van de topsportscholen.

Nederland heeft als kleinste grote sportland wel het geluk - of de verdienste, zo u wilt - dat het in verschillende olympische disciplines meer dan één wereldtopper heeft. Dat kunnen het kleinere België en het nog veel kleinere Vlaanderen niet zeggen.

De Nederlandse 'chef de mission' in Tokio, Pieter van den Hoogenband (ex-zwemmer en drievoudig goudenmedaillewinnaar): "Toppers in interne concurrentie maken elkaar beter. Ik ben samen met Marcel Wouda in dezelfde baan gaan zwemmen omdat we allebei de beste van de wereld wilden worden. Dat was tijdens de trainingen een groot voordeel. Als de ene hard ging, wilde de andere niet onderdoen. Vergelijk dat met die Belgische wereldtopper uit mijn tijd, Fredje Deburghgraeve (olympisch kampioen in 1996, red.). Tja, die trainde dag in dag uit in zijn eentje en dan wordt het lastig. Hij heeft maar twee Spelen gehaald, ik vier."

Een heel extreem voorbeeld van interne concurrentie zijn de zwem- en atletiektrials in de VS. In die genadeloze voorcompetities sneuvelen soms op papier betere sporters ten voordele van mindere goden. Maar in de praktijk leidt dit systeem altijd tot medailles.

De macht van het getal is ongenadig. De vijf meest succesvolle landen op de Olympische Spelen zijn grote landen. Vanaf 1996 winnen zij bijna vier op de tien medailles. Rekenen we alleen maar goud, dan zijn ze goed voor meer dan vier op de tien olympische titels. Een normale olympische prestatie van een land vereist minstens één gouden op drie medailles. Op de laatste Spelen van Rio wonnen de vijf eerste landen op de medailletabel - zeg maar de sterkste sportlanden van de wereld - samen meer dan 36 procent van de medailles. Als je alleen het goud telt, kwamen ze zelfs aan 42 procent.

Opmerkelijk aan die verhouding medailles/gouden medailles is dat de grootste landen op één uitzondering na altijd meer goud scoren dan die 'één op de drie'. Ook dat is de macht van het getal: meer goeie atleten maken de allerbeste atleten. Voor landen met minder inwoners en dus minder potentieel talent, wordt het zo lastiger om de podia te halen.

In Rio leek het grote getal een beetje aan macht te hebben ingeboet en voltrok zich iets wat leek op een democratisering van het olympisch succes. Maar liefst 87 verschillende nationale olympische comités wonnen medailles. Nog opmerkelijker was dat tien landen in 2016 voor het eerst in hun bestaan goud wonnen. Drie van hen hadden zelfs nooit eerder een medaille gewonnen. Mooiste voorbeeld: Fiji, dat won in het 'rugby sevens'. Hoe belangrijk olympisch succes voor kleine landen wel is, bleek daar, midden in de Stille Oceaan: het rugbygoud was goed voor vier extra nationale feestdagen.

Experts twijfelen of de tendens van meer kleine landen die medailles winnen zich in Tokio zal doorzetten. Uit alle analyses blijkt dat juist kleine en vooral armere landen onder de coronapandemie hebben geleden. Internationale toernooien werden afgelast, kampioenschappen - waarvoor aan behoeftige landen soms beurzen werden uitgereikt - werden geschrapt en vanuit de internationale bonden die hun geld krijgen uit de olympische pot ging de geldkraan ook gedeeltelijk dicht.

Eerder al slaakten Afrikaanse atleten een noodkreet. Wereldtoppers die door een van de grote schoenmerken werden gesponsord, kregen nog wel het afgesproken salaris, maar de lucratieve extraatjes zoals startgeld bij marathons, wegwedstrijden en baanmeetings vielen helemaal weg en met virtuele marathons viel geen cent te verdienen. In de media verschenen eerder dit jaar getuigenissen van lopers die hun boerenbestaan weer hadden moeten oppikken om de levensstandaard van henzelf en hun familie op niveau te houden.

Gevolg: de subtop liet het schieten en de top zag zich verstoken van internationale contacten en wedstrijden en was verplicht om rondjes te draaien op het plateau in Iten, Eldoret in Kenia of ergens op een hoogvlakte van Ethiopië. Benieuwd hoe die straks voor de dag komen.

Van de 205 nationale olympische comités (NOC's) hadden er tot vorige week 110 nog nooit goud gewonnen en 72 nog nooit een medaille. Die 110 zijn er 108 geworden: Flora Duffy won dinsdag de vrouwen triatlon voor Bermuda (63.000 inwoners). En de Filipijnen pakte maandag voor de allereerste keer goud dankzij gewichthefferster Hidilyn Diaz.

Kosovo was ook al twee keer aan het feest met hun judoka's (zie kader). Dit zijn goede voorbeelden van een evolutie die zich de laatste jaren aftekent: naast grote landen die heel veel medailles winnen, en waartegen het lastig opboksen is, mikken heel wat kleine sportlanden op een paar sporten waarin de kans op succes het grootst is. Zo won Richard Carapaz goud voor Ecuador in de wegrit wielrennen, ten koste van onder meer België.

Heel arme landen zetten de laatste jaren ook in op een aantal atleten met de hulp van het geld afkomstig uit de beurs Olympische Solidariteit, een soort sinterklaasfonds van het Internationaal Olympisch Comité. Het doel is een medaille, het liefste goud. Dat maakt de 'oorlog om het goud' voor een land als België stilaan een dure onderneming. Veerle De Bosscher: "Het volstaat niet om een beetje meer geld te investeren. Met 'een beetje meer' behoud je je niveau. Voor méér succes is véél meer geld nodig."

Vraagtekens

Australië was het eerste land dat vraagtekens bij de 'investeringen in medailles' plaatste. Nog vóór de eigen Spelen van Sydney 2000 zei een studie dat elke medaille 11 miljoen euro had gekost. Na Sydney kwamen ze met een nieuw cijfer: in elke gouden medaille was 25 miljoen euro gestopt. Kort daarna verscheen een rapport dat te veel geld ging naar volksvreemde sporten en te weinig naar sporten waar de Aussies ook goed in zijn - de niet-olympische disciplines cricket, Aussie rules football en rugby. De olympische geldkraan ging gedeeltelijk dicht en het resultaat was merkbaar: tussen 2000 en 2016 viel het land terug van 58 naar 29 medailles. Dat vonden de Australiërs dan weer te bar en sindsdien werden de investeringen weer opgekrikt.

Interessant om te volgen is hoe de Britten het in Tokio zullen doen. In de vorige olympische cyclus tussen Londen 2012 en Rio 2016 werd door UK Sports een recordbedrag van 320 miljoen euro in topsport geïnvesteerd. Mede daardoor is het Verenigd Koninkrijk tot op vandaag het enige organiserende land dat beter presteerde op de Spelen die volgden op de Spelen in eigen land. De sports funding is in de aanloop naar Tokio weer teruggebracht naar 257 miljoen euro.

UK Sports hing nog voor Tokio aan de alarmbel. "Als we in Brisbane 2032 bovenaan in de medailletabel willen uitkomen, moet tussen 2021 en 2032 3,5 miljard euro worden geïnvesteerd in de olympische en paralympische topsport." Dat komt neer op een verdubbeling van de middelen.

België investeert ruim gerekend jaarlijks 35 miljoen euro in topsport vanuit de gemeenschappen. Daarnaast is er nog een klein budget dat het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité investeert, maar ook dat komt gedeeltelijk van de gemeenschappen. 35 miljoen is volgens professor De Bosscher onvoldoende. Zij maakt de vergelijking met de 75 miljoen die Nederland investeert.

Over de balk gegoid?

Nu is Nederland een bijzonder goed voorbeeld van de stelling dat meer geld niet altijd meer prijzen oplevert. Na de historische recordspelen van Sydney 2000 (25 medailles, waarvan 12 goud) begon Nederland pas echt te investeren, onder meer met een structureel leefloon voor topsporters. Sindsdien hebben ze nooit meer dat succes van Sydney benaderd. Soms is het potentieel beperkt en kun je zoveel investeren als je wilt, het levert niks op.

Canada is nog zo'n voorbeeld. Na de slechte Spelen van Athene in 2004 werd het topsportprogramma Own the Podium in het leven geroepen. Van 12 medailles in Athene ging het naar 22 in Rio, maar dat was nog steeds maar evenveel als de 22 van Atlanta 1996, zowat te vergelijken met de 6 plakken van België op beide Spelen.

In alle topsportprogramma's is kostenefficiëntie een modewoord geworden. Een Britse medaille kost de helft van een Nederlandse medaille, die dan weer de helft kost van een Belgische. Kostenefficiëntie wordt vertaald als: je investeert maar in sporten die podia kunnen bezetten.

Zo hebben de Japanners vooral ingezet op sporten waarin een laag zwaartepunt van het lichaam (Japanners zijn relatief klein, red.) een voordeel is, en nauwelijks in sporten waarin lengte en grote hefboomen een factor zijn.

Een andere beproefde tactiek is je basis aan podiumtalent zo breed mogelijk te maken: drie goede zwemmers omkaderen kost anderhalve keer één zwemmer. Dat wist de DDR al, die vooral op vrouwen en op individuele nummers inzette. Eén Kristin Otto zwom in Seoel 1988 zes keer goud bij elkaar. Waarom dan zwaar inzetten op vijftien teamsporters (voetbal, volleybal...) die misschien maar één medaille konden winnen?

Veerle De Bosscher besluit haar betoog in de Universiteit van Vlaanderen voor meer topsportinvesteringen met de algemeen aanvaarde premisse dat topsportsucces de bevolking tot sporten zou aanzetten. Dat is al een aantal keer weerlegd. Anekdotisch, zoals in het geval van het Nederlandse volleybal dat tussen het zilver van Barcelona 1992 en het goud van Atlanta 1996 twintig procent van de leden verloor.

Of door een heel grote studie in het VK waaruit bleek dat de sportparticipatie na de succesvolle Spelen van Londen was gedaald. Of een Australische studie: "Er is geen trickle down-effect van topsportsucces op het vlak van sportparticipatie."

Een tijdelijk feelgoodeffect, vele malen sterker dan bij literair of cultureel succes van landgenoten, dat is het gevolg van sportief succes. Misschien mag dat ook een cent kosten.

HANS VANDEWEGHE

Zestig rampen in juni en juli klimaat verandert 60 rampen in juni en juli

Gazet van Antwerpen - 31 Jul. 2021

Page 18

* Gazet van Antwerpen : Stad en Rand, Kempen, Mechelen - Waas

West-Europa verzuipt, tegelijk woeden er elders bosbranden. Deze zomer is een zomer van weerextremen. "Steeds meer mensen ervaren aan den lijve de klimaatverandering."

Na de overstromingen in ons land en in onze buurlanden veranderden deze week in Noord-Italië hele straten in rivieren. Aan de andere kant van de aardbol, in de VS, is het niet minder extreem: er woeden uitzonderlijk vroeg in de zomer bosbranden. En dat zijn nog maar twee van de wereldwijd meer dan zestig rampen die in juni en juli door extreem weer zijn veroorzaakt (zie kaart).

Is het de klimaatverandering die we deze zomer aan het werk zien? "Het antwoord is volmondig ja", zegt **Wim Thiery**, professor klimatologie aan de **VUB**. "We zien een escalatie van rampen door extreem weer. Meer mensen voelen aan den lijve dat de klimaatverandering er nu en hier is. Het is ook voor ons niet langer iets dat ver van ons bed gebeurt."

De opwarming van de aarde verhoogt de frequentie van de rampen én hun intensiteit. "Maar dat wil niet zeggen dat élk weerextreem met grote zekerheid een rechtstreeks gevolg is van de opwarming van de aarde", zegt Karin van der Wiel van het Koninklijk Nederlands Meteorologisch Instituut (KNMI), die zich specialiseerde in klimaatonderzoek dat weerextremen linkt aan de klimaatverandering.

"Neem nu de erge hittegolf in Canada van eind juni/begin juli. Uit de analyse bleek dat de kans op zo'n extreme hitte door de klimaatveranderingen gestegen is met een factor 150. Dit grote getal heeft ons verbaasd."

Ook in de orkaan Harvey en de bijbehorende extreme neerslag in augustus en september 2017 in het zuiden van Texas (VS) zag Van der Wiel de voetafdruk van de klimaatverandering. "Onze analyse toonde aan dat de klimaatverandering het risico op de hoeveelheid neerslag zoals bij orkaan Harvey heeft verdrievoudigd."

Slingerende straalstroom

Eenvoudig uitgelegd beïnvloedt de klimaatverandering het weer op twee manieren. Om te beginnen verdampt er door de opwarming van de aarde meer water en kan de lucht meer water 'dragen'. Het blijft langer droog. Maar wanneer de lucht dan verzadigd raakt en het begint te regenen, komen er ineens grote hoeveelheden naar beneden.

En dan is er nog het effect van de klimaatverandering op de straalstroom, legt professor Markus Reichstein, directeur aan het Max-Planck-Instituut voor biogeochemie in Jena (Duitsland), uit. "De luchtcirculatie op de aarde wordt aangedreven door de straalstroom (een zeer sterke wind op tien kilometer hoogte die de aardbol omspant, red.). Die haalt zijn kracht uit het grote temperatuurverschil tussen de polen en de evenaar. Nu warmt de Noordpool sneller op dan de rest van de aarde en dus wordt het temperatuurverschil tussen de polen en de evenaar almaar kleiner. Daardoor zwakt de straalstroom af en begint te slingeren. Bijvoorbeeld een lagedrukgebied kan dan plaatselijk langer blijven hangen."

Precies dat fenomeen - een regengebied dat ongewoon lang boven ons land hing - heeft wellicht de langdurige regen veroorzaakt.

West-Europa verzuipt, tegelijk woeden er elders bosbranden. Deze zomer is een zomer van weerextremen. Na de overstromingen in ons land en in onze buurlanden veranderden deze week in Noord-Italië hele straten in rivieren. Aan de andere kant van de aardbol, in de VS, is het niet minder extreem: er woeden uitzonderlijk vroeg in de zomer bosbranden. En dat zijn nog maar twee van de wereldwijd meer dan zestig rampen die in juni en juli door extreem weer zijn veroorzaakt (zie kaart).

De opwarming van de aarde verhoogt de frequentie van de rampen én hun intensiteit. "Maar dat wil niet zeggen dat élk weerextreem met grote zekerheid een rechtstreeks gevolg is van de opwarming van de aarde", zegt Karin van der Wiel van het Koninklijk Nederlands Meteorologisch Instituut (KNMI), die zich specialiseerde in klimaatonderzoek dat weerextremen linkt aan de klimaatverandering.

"Neem nu de erge hittegolf in Canada van eind juni/begin juli. Uit de analyse bleek dat de kans op zo'n extreme hitte door de klimaatveranderingen gestegen is met een factor 150. Dit grote getal heeft ons verbaasd."

maxie eckert

Wereldwijd escaleert het weer

dS De Standaard - 31 Jul. 2021
Page 10

* De Standaard : West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen, Vlaams-Brabant/Brussel, Limburg

West-Europa verzuipt, tegelijk woeden er elders bosbranden. Deze zomer is er een van weerextremen. 'Steeds meer mensen ervaren aan den lijve de klimaatverandering.'

Na de overstromingen in ons land en in onze buurlanden veranderden deze week in Noord-Italië hele straten in rivieren. Aan de andere kant van de aardbol, in de VS, is het weer niet minder extreem: er woeden uitzonderlijk vroeg bosbranden. En dat zijn nog maar twee van de wereldwijd meer dan zestig rampen die in juni en juli door extreem weer zijn veroorzaakt (zie kaart). Meer dan duizend mensen zijn gestorven door hitte of overstromingen, ruim 1 miljoen moesten noodhulp krijgen.

Is het de klimaatverandering die we deze zomer aan het werk zien? 'Het antwoord is volmondig ja', zegt **Wim Thiery**, professor klimatologie aan de **VUB**. 'Meer mensen voelen aan den lijve dat de klimaatverandering er nu en hier is. Het is ook voor ons niet langer ver van ons bed.'

Over die algemene en escalerende trend is onder experts geen discussie. De opwarming van de aarde verhoogt de frequentie van de rampen én hun intensiteit. 'Maar dat wil niet zeggen dat élk weerextreem met grote zekerheid een rechtstreeks gevolg is van de opwarming van de aarde', zegt Karin van der Wiel, onderzoekster aan het Koninklijk Nederlands Meteorologisch Instituut (KNMI). Het KNMI is partner van World Weather Attribution (WWA), een internationaal netwerk van onderzoekers. Na een weerramp maken WWA-teams volgens een vaste procedure een klimatologische analyse van de gebeurtenissen. De resultaten van de analyse van de zware hittegolf in Canada eind juni, begin juli, zijn er intussen. Van der Wiel: 'Daaruit bleek dat de kans op extreme hitte door de klimaatveranderingen gestegen is met een factor 150. We wisten al dat het verband tussen de klimaatopwarming en hitte het sterkst is, maar dit grote getal heeft ons verbaasd.'

Extreme neerslag is volgens Van der Wiel veel moeilijker met grote zekerheid aan de klimaatverandering toe te wijzen. In het geval van orkaan Harvey en de bijbehorende extreme neerslag, in augustus en september 2017 in het zuiden van Texas (VS), zag Van der Wiel samen met haar collega's wél overduidelijk de voetafdruk van de klimaatverandering. 'Onze analyse toonde aan dat de klimaatverandering het risico op de hoeveelheid neerslag zoals bij orkaan Harvey heeft verdrievoudigd.'

Slingerende straalstroom

De klimaatverandering beïnvloedt het weer op twee manieren. Om te beginnen verdampt er door de opwarming van de aarde meer water en kan de lucht meer water 'dragen'. Het blijft langer droog. Maar wanneer de lucht verzadigd raakt en het begint te regenen, komen er ineens grote hoeveelheden naar beneden.

En dan is er nog het effect van de klimaatverandering op de straalstroom, legt professor Markus Reichstein van het Max Planck Instituut voor biogeochemie in Jena (Duitsland) uit. 'De luchtcirculatie op de aarde wordt aangedreven door de straalstroom (een zeer sterke wind op 10 kilometer hoogte die de aardbol omspant, red.). Die haalt zijn kracht uit het grote temperatuurverschil tussen de polen en de evenaar. Dat wordt almaar kleiner. Daardoor zwakt de straalstroom af en begint hij te slingeren. Een lagedrukgebied kan daardoor plaatselijk langer blijven hangen.' Precies dat fenomeen heeft wellicht de langdurige regen veroorzaakt.

Voor voorspellingen van regionale weerextremen én hun impact gebruiken Reichstein en zijn collega's artificiële intelligentie. 'We willen in kaart brengen welke gebieden bijzonder kwetsbaar zijn voor de gevolgen van de klimaatverandering. Zo kan er op tijd gericht ingegrepen worden. Denk aan bescherming tegen overstromingen of landbouwgewassen die beter tegen droogte kunnen.'

Professor Thiery wijst er wel op dat het effect van de klimaatverandering groter is dan van maatregelen die de mens neemt. 'Dat hebben we recent aangetoond door de debieten van de rivieren op wereldschaal te analyseren. De klimaatverandering bleek de grootste invloed op extreme rivierstanden te hebben, níét ons waterbeheer.'

Maxie Eckert

Eindelijk weer Schubert in short

De Tijd - 31 Jul. 2021
Page 40
De Tijd

'Estate' noemen de Italianen de zomer. Maar in Asciano wordt deze week veel Nederlands gesproken. Corona kreeg het Festival Collegium Vocale Crete Senesi niet klein. Hooguit wat kleiner. 'Soyons heureux', zegt dirigent Philippe Herreweghe. 'Laat ons blij zijn met deze week. We weten immers niet wat volgende week zal gebeuren.'

E en orkestje - vijf blazers en een trommelaar - stapt van aan de oude Chiesa San Francesco naar het centrum van Asciano. Ze spelen wat orkestjes spelen, vrolijke muziekjes, fanfare is altijd feest. Maar plots horen oude Gentenaars het wereldwijd bekende deuntje waarop Dennie Christian 'Rosamunde' zong en waarop zij in het Gents dan 'Vodden mee bienen, da zijn de flikken van Gent', kunnen meezingen.

Dat is toeval, het publiek van het Festival Collegium Vocale Crete Senesi lijkt grotendeels Oost-Vlaams. Beneden, in het dorp, zegt Paul Cools: 'Ik kom uit de Antwerpse scene, dit is een zeer Oost-Vlaamse scene en dat is eens een verademing.'

Cools is advocaat, oprichter van het advocatenkantoor La-on en tot 2017 voorzitter van de Vlaamse opera. Hij is voor het derde jaar op rij in Asciano om het Festival Collegium Vocale Crete Senesi bij te wonen, ook wel 'het Toscaanse festival van Philippe Herreweghe' genoemd. De 74-jarige dirigent heeft een huis in Chiusure, in deze wonderbaarlijk mooie Crete Senesi, een streek als een achteruitkijkspiegel naar de middeleeuwen. 'Daarnet in de kerk zat ik me dat te bedenken', zegt **Jean-Claude Burgelman**, professor aan de **Vrije Universiteit Brussel**. 'Je zit hier een week in een andere tijd. Door de muziek en door dit stadje. Vijfhonderd jaar geleden zag het hier allicht net zo uit.'

Toevallig zaten Cools en Burgelman deze ochtend in een agriturismo vlakbij aan dezelfde ontbijttafel. Ze kenden elkaar tot dan niet, nu keuvelen ze zij aan zij in short over het net voorbij concert van Enigma Fortuna, een ensemble uit Pavia. Negen mensen onder leiding van luitspeler en dirigent Michele Pasotti, die bedwelmende muziek speelden van de 14de-eeuwse lang vergeten componist Antonio 'Zacara' da Teramo.

Aan het einde vroeg Pasotti vanop het podium of er tijd was voor een bisnummer. Dat kon en het werd wondermooi met zijn tenoren Massimo Altieri en Gianluca Ferrarini die het podium verlieten om in de kerk tussen de mensen te zingen. 'Als covid iets positiefs heeft gebracht, dan is het dat', zegt Pasotti later. 'Muzikanten hebben meer dan ooit geleerd dat ze een publiek nodig hebben. Zonder publiek is muziek maken niet relevant.' Het was warm in de kerk. Zoals elk jaar dienden waaiers en programmaboekjes als windmakers. Zweet zocht zijn weg langs ruggen en de klokken van Asciano luidden net na het eerste deel van het programma. Lang genoeg om de klavecimbeliste Federica Bianchi haar instrument te laten stemmen. Toen begon het tweede deel met de sacrale muziek van Zacara, door de open kerkdeuren enkel begeleid door krekels.

Zo viel alles op zijn plaats. Dit festival, de Vlaamse week in dit stadje van 7.000 inwoners, muziek die even alle ellende door corona liet vergeten. O ja, ook vorig jaar was er een editie. 'Misschien was die nog gemakkelijker te organiseren dan deze van dit jaar', zegt Sophie Cocquyt, de directrice van het festival.

'Vanaf december 2019 zetten we de ticketverkoop open. In maart 2020 was 95 procent van de kaarten weg. Natuurlijk panikeerden we toen de hele wereld in lockdown ging, maar van de gemeente Asciano kregen we snel de boodschap: jullie zijn zeer belangrijk voor ons, we gaan er alles aan doen om het festival te laten plaatsvinden. Weliswaar voor hooguit tweehonderd mensen per concert in plaats van voor vijfhonderd.'

Het lukte. Mits hulp en begrip van de ticketkopers. Ze hadden de keuze: toch komen, een voucher ontvangen, een gift doen of hun geld terugkrijgen. 'Tweehonderd mensen kwamen, honderd deden een gift, honderd vroegen een voucher en honderd vroegen hun geld terug', zegt Cocquyt. Waarom was het dan dit jaar moeilijker? 'In december 2020 een programma samenstellen, was lastig. Door de onzekerheid. En toen ik op 1 mei in Asciano op verkenning kwam, was er nog een avondklok en wist niemand wat de zomer zou brengen.'

Ze glimlacht: 'Maar zoiets geeft ook ideeën. We beslisten voor tweehonderd mensen te gaan en de twee middernachtconcerten vervingen we door twee sunriseconcerten. Een met Armeense klassieke muziek en een van de accordeonist Philippe Thuriot, die met Carlo Nardozzo een ode aan Astor Piazzolla gaat brengen.'

Op de hoek van de Corso Giacomo Matteotti en de Piazza Garibaldi - zo heeft Italië er duizenden - staat Cocquyt aan een lange tafel. Daarop: abonnementspasjes, programmaboekjes, flesjes water, mondmaskers. Ze groet bekenden die er weer zijn. Meestal met een ellebooggroet, dan al eens met een knuffel. Ze zijn terug. 85 procent van de bezoekers komt uit België. 'Maar ook 8 procent uit Italië. Voor corona was dat hooguit 3 procent.'

We vangen een gesprek op: 'Vorig jaar zouden we komen, maar twee dagen voor afreis hoorden we Erika Vlieghe op de televisie en we besloten toch maar niet naar hier te vliegen.' Veel mensen zien elkaar nu dus pas na twee jaar terug. Vaak zien ze elkaar alleen hier. 'Het is een clan', glimlacht Burgelman, die vorig jaar oversloeg. 'We hadden tickets, maar we zegden het toch af. Gelukkig maar. Twee dagen voor we zouden komen, kreeg ik corona.' Cools kwam wel. 'Italië was in het voorjaar zo in schok door corona. Dus dacht ik: als de overheid dit festival toelaat, zal het wel veilig zijn.'

Iemand blaast door een micro. Het is Lucia Angelini, viceburgemeester van Asciano. Het stadje heeft een wijk die Contrada della Corona heet, maar dat is toeval. In haar prachtige Italiaans heet ze iedereen welkom en geeft dan het woord aan de statige man die, net als wij en achter z'n mondkmasker even anoniem, deze ochtend op Ryanair-vlucht PR3745 naar Pisa zat. Jan Jambon is zijn naam. Natuurlijk kan de Vlaamse minister-president niet anoniem op een volledig door Vlamingen ingepalmd terras in Italië zitten, hij dankt signora Angelini, vertelt in het Engels over zijn aanstaande huwelijk en een volgende reis naar Toscane. Maar hij is hier niet als officieel genodigde. 'Jambon komt al jaren', zegt Cools. 'Zoals naar de opera. Hij zegt: 'Ik ben een fan, geen connaisseur.' Hij staat er altijd op zelf zijn tickets te betalen.'

's Avonds laat, na het avondconcert en bij de maaltijd aan lange tafels in openlucht op het Piazza Communale van Asciano, knikt Jambon. Fan, geen connaisseur. 'Vorig jaar wilden we ook komen', zegt de minister-president. 'Maar in de week van het festival werd een Overlegcomité gepland. Mijn zoon Wouter is dan maar naar hier gekomen. De locatie is uniek en het plaatje klopt. Maar vooral ben ik blij. Aan jezelf herken je de wereld en toen we Podium 19 oprichtten, kon ik er ook zelf mijn gading vinden. Je merkt het vanavond. De honger naar cultuur was enorm groot. Prachtig hier is de ongedwongenheid. Waar elders zie je CEO's in bermuda in vervoering geraken?'

Vervoering is een mooi woord en je leest het in de ogen van Peter-Jan Scherpereel, architect en eigenaar van de designstudio PJMARES. Samen met zijn partner Noémie ging hij een weekje stappen in de Italiaanse bergen, de spieren doen er nog pijn van. Maar vanavond zat hij stilletjes op een stoel te luisteren. Ongemerkt viel de avond en terwijl het laatste licht zich door de glasramen over de binnenmuren van de Chiesa San Francesco verplaatste, hoorde hij vijf leden van het Amsterdamse Concertgebouworkest. Ze speelden werk van Mendelssohn en Dvorak. 'We blijven een week en gaan eigenlijk naar elk concert', zegt Scherpereel, die zich ook geen connaisseur maar fan noemt. 'Zo leer je andere genres in de klassieke muziek kennen. En weet je wat ik je aanraad? Ga bij het volgende concert op de eerste rij zitten. Dat is een heel andere beleving dan achteraan in zo'n kerk.'

Wie al eerder bij het Festival Collegium Vocale Crete Senesi was, weet dat op meerdere plekken werd geconcentreerd. In Asciano, maar ook in de onvergelijkbaar mooie kapel van Sant'Anna in Camprena bij Pienza. Coronamaatregelen verhinderen dat nu. 'Met anderhalve meter afstand kan je hooguit tachtig mensen in dat kerkje zetten', zegt Cocquyt. 'Met minder dan tweehonderd mensen kunnen we niet organiseren. De afspraken zijn erg strikt en dat is logisch. Van iedereen die binnenkomt, meten we de temperatuur. In Italië moet er een meter afstand tussen de stoelen zijn.'

Ondanks alle voorbereidingen is het zelfs tijdens deze festivalweek nog puzzelen. Met vluchten die wel of niet arriveerden in Italië, met afzeggingen door muzikanten, met testen. Cocquyt geeft een voorbeeld. 'Britten mogen maar 120 uur op Italiaanse bodem vertoeven, anders moeten ze na terugkeer twee weken in quarantaine. Nu hadden we dinsdag drie Britse zangers die we op zaterdag ook willen laten meewerken aan een video-opname. Dat is dus langer dan 120 uur. De oplossing? Na het concert van dinsdag terug naar Engeland en vrijdag opnieuw naar Italië. En elke keer testen bij vertrek en aankomst in beide landen.'

25.000 euro van haar budget ging deze week op aan testen en nu, zondagavond al voorbij middernacht, belt ze een Brit die eerst positief testte en nadien toch negatief: of hij morgen toch niet nog het vliegtuig naar Toscane kan nemen?'

'Elke keer als ik na zo'n weekje thuiskom, maak ik een Spotify-lijstje aan', zegt Burgelman. 'Met de muziek die me het meest getroffen heeft. Wat op nummer één staat als meest afgespeeld? (schatert) Ai, dat zal wellicht 'Bitches Brew' van Miles Davis zijn.'

Burgelman is hoogleraar aan de VUB, maar werkte bijna twintig jaar voor de Europese Commissie. Hij was ooit promotor van de thesis van huidig rector Caroline Pauwels. Een man van stand, maar een bijzonder goedlachse Brusselaar die de sappige anekdotes over Zwangere Guy afwisselt met het verhaal van zijn engagement in de raad van bestuur van Dionysos. Dat is een project van de tenor Tore Denys, die, zelf afkomstig uit Roeselare, werk maakt van de rehabilitatie van Adriaan Willaert. Die overleed 460 jaar geleden, was ook van Roeselare, maar was kapelmeester van San Marco in Venetië.

Hoogwaardige cultuur, waarover Burgelman vertelt aan de zijde van zijn nieuwe vriend Paul Cools. In short bevestigen ze de bermudatheorie van Jambon. 'Nee,' zegt Cools, 'in Vlaanderen zouden we zo niet naar een cultureel evenement gaan. Maar dat is juist het bijzondere aan deze context.'

Dieper in de week staat werk van Schubert op het programma. Schubert in short, we hebben een titel voor dit verhaal. Een titel, maar nog geen einde. Want Philippe Herreweghe loopt langs de lange tafels waar heerlijke antipasti, primi piatti, secondi en dolci zijn geserveerd met rood en wit in het glas. Burgelman had het al gezegd: 'We eten op zo'n reis geen sandwiches, dat eten we thuis genoeg.'

De dirigent groet gasten, de minister-president, een ex-gouverneur, een gewezen partijvoorzitter, een fotograaf, een Klara-radiomaakster. Hij was een avond eerder nog op de Salzburger Festspiele, waar zijn Collegium Vocale en het Orchestre des Champs-Élysées door werk van Fauré, Brahms en Stravinsky dirigeerde. De trip naar Asciano, met de auto, was lang en Herreweghe is moe.

Maar een vader laat zijn kind niet alleen en dit festival is een van Herreweghes kinderen. Later op de week zal hij met leden van Collegium Vocale in de Chiesa San Francesco spelen. 'Ik durfde niet met het vliegtuig te komen, omdat veel vluchten gecancelld of afgeleid worden', zegt hij. 'Dus reden we 900 kilometer met de auto. (lacht) Het hoort bij mijn leven.'

Toen in de namiddag viceburgemeester Angelini sprak en Jambon herinnerde aan Herreweghes recente Ultima, sprak hij al even zelf. 'Soyons heureux', zei hij. 'Laat ons blij zijn met deze week. We weten immers niet wat volgende week zal gebeuren.' Het is een levenshouding, maar hij doelde vooral op corona.

Nu zegt hij dit: 'Ik ben oud en ik heb hier mijn eigen huis. Voor mij gaat het. Maar voor alle muzikanten zijn dit vreselijke tijden. Wij hebben geen vaste leden, het zijn allemaal freelancers. Niet spelen betekent voor hen geen inkomsten. Voor die mensen is het zo zwaar geweest dat sommigen taxichauffeur zijn gaan spelen en anderen in de haven gingen werken. Maar nu zijn we hier en hebben we voorlopig dit venster. Daarom wil ik blij zijn. Al is het verschrikkelijk moeilijk. Twee dagen geleden moesten de zangers van het Orchestre des Champs-Élysées staan zingen, en dat moest met mondkap op.'

Bracht corona toch iets positiefs? Hij knikt. 'Volgend jaar ga ik de opera Faust van Schumann dirigeren. Ik heb dus veel muziek geluisterd en vooral Thomas Mann gelezen.'

Herreweghe gaat slapen, en dus wij ook. Zonder dirigent kan niemand spelen. Reis naar de vrijheid

De zomer van 2021 zou de zomer van de vrijheid na corona zijn. En hoewel genieten nog met maatregelen moet, trekt De Tijd op roadtrip langs vier plekken in Europa waar het culturele leven weer op gang komt. Vandaag: Asciano, Italië.

Vlaams minister-president - Professor aan de VUB - rik van puymbroeck

'Een pluim op de hoed van alle fotografen'

De Morgen - 31 Jul. 2021
Page 16
De Morgen

Op Theater Aan Zee worden ook twee fotografen geëerd. Stephan Vanfleteren (52) en Dirk Braeckman (63) ontvangen er een eredoctoraat van de VUB, voor 'algemene maatschappelijke verdiensten'. Een bekroning uit onverwachte hoek, zeggen de twee.

Op de Brabantdam in Gent bevond zich in de jaren 80 XYZ, een galerie voor fotografie, opgericht door Carl De Keyzer en Dirk Braeckman. Een van de jonge fotografen die er over de vloer kwamen, heette Stephan Vanfleteren. "Stephan heeft me onlangs verteld dat die galerie hem een beetje een duw heeft gegeven in de richting van de fotografie", herinnert Braeckman zich, en Vanfleteren beaamt dat. "Ik was toen nog student, 16 of 17 jaar. Die galerie heeft voor mij wel waarde gehad, het is een van de redenen waarom ik fotograaf ben geworden."

Heel vaak zien de twee fotografen elkaar niet, zegt Vanfleteren. "We kennen elkaar al lang, maar we kennen elkaar niet goed. Het is niet zo dat we elkaar elke maand zien. We ontmoeten elkaar enkel sporadisch, te weinig eigenlijk." Ook nu spreken we Braeckman en Vanfleteren niet samen: de eerste spreekt ons toe vanuit zijn thuishaven Gent, de andere telefoneert vanuit Italië, waar hij aan het werk is. Maar dinsdag ontmoeten ze elkaar wel opnieuw. In Oostende, op Theater Aan Zee, ontvangen ze van de VUB een eredoctoraat voor 'algemene maatschappelijke verdiensten'.

"Ik kreeg plots telefoon van **Caroline Pauwels**, de rector van de **VUB**, met de vraag 'of ik een eredoctoraat wilde aanvaarden'", vertelt Braeckman. "Dat overviel me, maar ik heb eigenlijk geen seconde getwijfeld, ook al wist ik niet goed wat zo'n eredoctoraat inhoudt." Vanfleteren: "Dit komt uit onverwachte hoek. Uit academische hoek. De lijst met eerdere laureaten bij zo'n eredoctoraat is heel breed. Dat gaat van topwetenschappers over politieke figuren tot wereldverbeteraars, sportmensen en grote namen uit de culturele sector. We komen op een fantastische lijst terecht, met mensen als Anne Teresa De Keersmaeker en Nelson Mandela."

Braeckman: "Ik heb dat ook maar achteraf gehoord, dat Nelson Mandela een eredoctoraat aan de VUB heeft gekregen. Ik heb moeten googelen wie al eerder geëerd was."

Het is voor hen beiden een toevoeging aan een al behoorlijk uitgebreid palmares: zo heeft Vanfleteren meermaals een World Press Photo Award gewonnen, en werd Braeckman in 2005 bekroond met de Vlaamse Cultuurprijs voor Beeldende Kunsten. "Het is natuurlijk heel leuk om een fotoprijs te krijgen, maar dit is toch anders. Dit is misschien wel de belangrijkste erkenning die ik tot nu toe heb gekregen", stelt Vanfleteren. "Dat heeft vooral te maken met het feit dat dit een erkenning is die verder reikt dan mijn eigen vakgebied." Braeckman: "Wij zijn niet zo vertrouwd met die academische wereld. Ik ben al meerdere keren gehonoreerd binnen de kunst of fotografie, maar dit geeft toch een ander gevoel."

De bekroning is dan wel dezelfde, maar het pad dat de twee ernaar hebben afgelegd, is behoorlijk verschillend. Vanfleteren maakte aanvankelijk naam als reportage- en portretfotograaf voor De Morgen, waarbij zijn werk meteen opviel. "Zijn eerste werk, zijn eerste portretten, zijn me altijd bijgebleven" herinnert Braeckman zich. "Dat gaf een nieuwe kwaliteit aan de krant, zoals dat gebeurde met foto's van Michiel Hendryckx. Zulke foto's waren evenwaardig aan de tekst: ze waren meer dan gewoon een illustratie erbij."

Ook Braeckman heeft even voor De Morgen gewerkt, ter vervanging van een zwangere collega, "maar ik beseftte snel dat ik daar niet geschikt voor was", zegt hij zelf. "Ik heb het als fotograaf altijd moeilijk gehad om in opdracht te werken. Ik heb het gedaan, om mijn studies te betalen bijvoorbeeld, maar dat was toch een beetje tegen mijn goesting. Ik ben niet graag afhankelijk van een opdrachtgever of van andere mensen met wie ik moet samenwerken. Ik ben graag solitair bezig. En als fotograaf kun je heel solitair werken. Voor mij is dat zeker een voordeel. Die vrijheid vind ik heel belangrijk. En als je een opdracht uitvoert, heb je dat toch minder. Je moet rekening houden met iemand anders."

Braeckman werd bekend om zijn abstracte, bijna schilderachtige, donkere stillevens. "Zijn werk is heel museaal, het is echt beeldende kunst, eigenlijk", ziet Vanfleteren. Braeckmans ambitie was aanvankelijk om schilder te worden, en die ambitie heeft ook zijn donkere foto's gekleurd. "Ik word permanent uitgedaagd om het medium fotografie in vraag te stellen, ermee te experimenteren, om dat naar mijn hand te zetten. Dat is de link met schilderkunst: de manier waarop ik mijn beelden manipuleer, maar ook het formaat van foto's, en de manier waarop ik ze presenteer (Braeckman plaatst geen glas voor zijn foto's, EWC)."

Tot het uiterste gaan

Waar het werk van de Gentenaar eerder abstract en voor interpretatie vatbaar is, staat Vanfleteren bekend om zijn indringende portretten, maar ook om zijn verstilde landschappen, zijn reportagefoto's en zijn gestileerde reeks van dode dieren. Vanfleteren's werk lijkt altijd een onderwerp te hebben, terwijl Braeckman het onderwerp graag wegneemt of minstens in het midden laat. Toch hebben ze ook raakvlakken.

Vanfleteren: "Ons werk is helemaal anders, maar de intensiteit ervan delen we wel, denk ik. Ik herken de gedrevenheid en de finesse, die extreme, bijna obsessieve manier van werken, het tot het uiterste gaan om een zo goed mogelijke foto te maken. En wat ik ook herken bij Dirk is zijn overgave, zijn overtuiging, zijn werkkraft, zijn zoeken en zijn twijfelen. Wij zijn fotografen die altijd twijfelaars blijven, stamelend door het leven zoeken we naar iets waar we plots zich op krijgen. Als je naar zijn werk kijkt, voel je hem zoeken, wroeten, twijfelen. Dat vind ik mooi om te zien, het licht op om dat bij andere mensen te herkennen. Ik denk dat vooral die eigenschap ons verbindt: dat blijven zoeken."

Braeckman: "Dat is waar. Maar het kan ook ongezond zijn. Het twijfelen mag ook niet te lang duren. Er zijn veel periodes waarin ik niet fotografeer, waarin ik lees, waarin ik andere dingen bekijk, andere dingen ervaar. Soms heb ik een deadline nodig om iets concreet te doen."

"Wat mij aantrekt in Stephans werk, is de soberheid ervan. Hij laat veel dingen weg. In veel van zijn portretten zie je alleen het gezicht: geen kledij, geen omgeving, geen interieur. Het gaat hem enkel om de relatie tussen de fotograaf en de geportretteerde, om de blik, om de huid, om de karakterkop. Ik laat ook veel weg. Soms laat ik zelfs de essentie weg, en blijft alleen het decor over."

Net omdat hun werk op verschillende vlakken zo ver uit elkaar ligt, zien Braeckman en Vanfleteren hun eredoctoraat ook als een bekroning voor het medium waaraan ze hun leven hebben gewijd: de fotografie. "Hoe ze tot de keuze voor ons gekomen zijn, weet ik niet", vertelt Braeckman. "Er zijn nog nog veel fotografen die dit zouden verdienen. Ik denk dat ook een keuze is voor het medium fotografie. Op deze manier wordt een pluim gestoken op de hoed van alle fotografen. Maar dat is natuurlijk gemakkelijk gezegd als je het eredoctoraat zelf krijgt." (lacht)

Vanfleteren: "Wat ik mooi vind aan ons vak, is dat fotografie heel breed gaat, en toch mensen heel diep kan raken. Mijn werk heeft niet alleen impact bij een niche van fotoliefhebbers, maar ook bij mensen die buiten de fotografie of buiten de kunstwereld staan. Het kan heel niche zijn, maar fotografie is ook heel toegankelijk."

Schuilen daarin de 'algemene maatschappelijke verdiensten'? Braeckman: "Ik denk dat het ook een meer algemene betekenis heeft: dat, als je iets maakt dat door een vrij groot publiek herkend en gewaardeerd wordt, dat ook maatschappelijk iets betekent. Zo interpreteer ik het toch. Blijkbaar moet ik toch iets betekenen voor de maatschappij, en misschien ook voor jonge kunstenaars en fotografen op wie ik toch een zekere invloed heb."

Vanfleteren: "Maatschappelijke relevantie is voor mij geen synoniem van geëngageerde fotografie. Ik heb in mijn jongere jaren dingen gedaan die ik nu niet meer doe: puur journalistiek werk, soms zelfs in conflictgebieden, of reportages van fabriekssluitingen in België. Maar een foto van een dode knobbelzwaan of

een een golf in de Noordzee kan ook heel veel betekenen voor veel mensen. Het kan rustgevend, troostend, zelfs helend zijn om naar te kijken."

Braeckman: "Ik ben al lang bezig met sociale thema's, omdat ik de behoefte heb om daarmee bezig te zijn, maar dat doe ik meer aan de zijlijn. Ik maak geen documentaire of journalistieke foto's. Ik kom eerder vanuit de schilderkunst, en mijn fotografie is daarmee gelinkt. Ik heb mijn engagement nooit letterlijk in mijn werk gestoken, omdat je dan snel vervalt in een pamflettair iets. Daar houd ik niet echt van. En ik heb niet de kwaliteit om geëngageerd werk te maken zonder dat het vervalt in een pamflet. Daarom probeer ik die twee dingen gescheiden te houden."

Vanfleteren: "Ik kan daar alleen maar dankbaar voor zijn, voor de kans om met mijn werk andere mensen te beroeren. Dat voorrecht wil ik optimaal benutten, zodat ik geen slecht geweten heb. Het is een prachtig, maar heftig cadeau om fotograaf te zijn. Ik denk vaak dat ik harder werk dan gezond is voor mij, en ik leg de lat voor mezelf heel hoog. In mijn jonge leven, toen ik nog een zeer oppervlakkige jongeman was, ben ik plotseling op iets gevallen waarvoor ik een groot talent bleek te hebben. Gaandeweg heb ik ontdekt dat dat niet alleen betekenis voor mezelf had, maar dat het ook betekenis kan hebben voor andere mensen. Ik besef heel goed dat dat behoorlijk uitzonderlijk is. Het heeft geleid tot dankbaarheid, maar ook tot een soort verantwoordelijkheid, om te blijven werken en interessante foto's te blijven maken."

Zou een van die interessante foto's een portret van Dirk Braeckman kunnen zijn? Jaren geleden fotografeerde Vanfleteren zijn collega al eens. "Ik zou het eigenlijk graag eens opnieuw doen, op een andere manier, met de kennis die ik nu heb. Op de één of andere manier ben ik dat rare, awkward gevoel om een vakgenoot te fotograferen nu wel een beetje kwijt. Ik heb geleerd dat, als ik iemand fotografeer en het niet meteen lukt, ik gewoon mijn twijfel kan tonen. Ik hoef niet te doen alsof. En ik ben altijd zenuwachtig als ik iemand fotografeer, omdat ik de lat voor mezelf heel hoog leg. Als ik een fantastische schrijver fotografeer, wil ik ook een fantastisch portret maken. Hetzelfde geldt bij Dirk." Braeckman: "Ik zou het moeilijk vinden om iemand te portretteren die veel van fotografie kent. Ik heb op dat moment eigenlijk niet gevoeld dat Stephan zenuwachtig was. Het was een beetje zoeken naar het juiste licht en de juiste locatie, maar ik heb daar een goed gevoel aan overgehouden."

EWOUDE CEULEMANS

Populatie vliegende herten in Voeren blijkt groter dan gedacht

Het Belang van Limburg - 30 Jul. 2021

Page 19

* Het Belang van Limburg : Oost, Genk, Zuid-West, Hasselt, Noord, West

Wetenschappers hebben in 's Gravenvoeren een veel grotere populatie van het vliegend hert gevonden dan gedacht. Voeren is de uitgelezen plek om te kijken hoe Vlaanderens grootste kever beter beschermd kan worden.

Enkele duizenden vliegende herten zitten er in de Voerstreek. “Het lijkt veel, maar dat is het voor insecten zeker niet. In het kader van het nieuwe soortenbeschermingsprogramma - goedgekeurd afgelopen winter - gingen wij eind juni en begin juli naar Voeren om deze kever te inventariseren en om te bekijken wat we de komende vijf jaar kunnen doen om deze soort vooruit te helpen”, legt INBO-wetenschapper Arno Thomaes uit. Dit gebeurde samen met een student van de **VUB** en mensen van het Agentschap Natuur en Bos.

Drie weken werd de populatie in Voeren onder de loep genomen. En de wetenschappers kwamen een en ander te weten. “We wisten al dat er in Altenbroek en Schophemerheide een behoorlijk grote populatie zat. Maar nu blijkt dat ook in het landbouwgebied errond vliegende herten leven. Tijdens het zoeken stootten we op een nieuwe grote populatie in 's Gravenvoeren. Het goede nieuws is dus dat in Voeren meer van deze kevers zitten dan we dachten.”

Dood hout

Maar om de populatie te behouden, zijn er bijkomende ingrepen nodig. “Essentieel voor deze soort blijven de holle wegen en houtkanten omdat het vliegend hert de eitjes in het dode hout onder de grond legt. Het beheer daarvan zou opnieuw moeten gebeuren zoals vroeger. Dat wil zeggen: om de 10 jaar kappen. Tegenwoordig gebeurt dat onvoldoende. Door het als hakhout te beheren, kunnen we ervoor zorgen dat de kever meer gelegenheid krijgt om eitjes te leggen en zo de populatie te versterken”, verduidelijkt de wetenschapper. Het aangepaste beheer zal uitgevoerd worden door de mensen van Natuur en Bos in de gebieden die van het Vlaams Gewest zijn.

Detector

En er zijn nog plannen om deze kever te volgen. “De komende jaren gaan we zeker nog terugkomen naar Voeren om te bekijken of we beter kunnen inventariseren. Omdat de kever zich maar een beperkte tijd - van eind mei tot eind juli - laat zien, is het heel moeilijk om een duidelijk beeld te krijgen van een populatie. We zijn al eens gaan tellen, hebben kevers gemarkeerd en zien dat in zo een houtkant snel een paar honderd kevers zitten. Maar we gaan ook experimenteren met een larvendetector waarmee we op basis van geluiden de larven onder de grond opsporen. Dan zouden we veel langer kunnen inventariseren en een nog duidelijker beeld krijgen van deze kever.”

Het onderzoek naar deze soort is belangrijk om verschillende redenen. “Maar het gaat er toch vooral om dat we Vlaanderens grootste kever - hier zijn ze om en bij de 6 centimeter - kunnen behouden. Want nog eens, een paar duizend kevers lijkt veel, maar eigenlijk is het onvoldoende. Om een stabiele populatie te houden is een verbinding van geschikte leefruimtes nodig.”

Mireille Maes

Liefs uit Oostende

dS De Standaard - 30 Jul. 2021
Page 18

* De Standaard : West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen, Vlaams-Brabant/Brussel, Limburg

Tussen Oostende en Brussel loopt een directe lijn. Historisch, sociologisch, cultureel. In beide steden houdt de aarde schijnbaar op te bestaan en lijkt alles er tegelijkertijd voortdurend nieuw te kunnen ontstaan. Glorie en verval, het vreemde en het vertrouwde, grootse en kleine verlangens grijpen er in elkaar. Men strijkt er neer en men vertrekt er weer, synchroon met het refrein van eb en vloed.

Tussen Oostende en Brussel, de zee en het binnenland, zijn ook ontelbaar veel onzichtbare lijnen gespannen tussen mensen. Terwijl men zich overgeeft aan zon en zand, aan het gegil van de meeuwen en de adem van de zeewind, aan mosselen en véél theater, gaan de gedachten af en toe uit naar wie is achtergebleven: familieleden, vrienden, burens, helden, slachtoffers van een natuurramp.

Waarom niet dat hele onzichtbare netwerk blootleggen? Belichten? Bezingen? **VUB-rector Caroline Pauwels**, dit jaar de gastcurator van Theater Aan Zee, wil na een donker en ontregelend jaar van verwijdering de banden tussen Oostende en Brussel, de zee en het hinterland, de zeegangers en de thuisblijvers herstellen. Tussen makers en publiek ook, tussen generaties en culturen.

Met Pauwels' verlangen naar verbondenheid als vertrekpunt gaf de Brusselse uitgeverij Plaizier illustratoren de opdracht om prentbriefkaartjes te ontwerpen waarin de link Oostende-Brussel voelbaar is. Onder hen: Gerda Dendooven, Ever Meulen, Tom Schamp, Jan Van der Veken en Benoît van Innis. Ze zijn gemaakt om massaal te versturen en een golf van affectie over het hele land te jagen.

Liefs uit Oostende. Groetjes die ergens in het binnenland een hart verwarmen. Een gebroken leven helpen repareren. 'Een Whatsappje kan nooit een handgeschreven kaartje vervangen,' aldus Pauwels, 'want met het handschrift komt de verzender mee. Een kaartje is een klein geschenk. Geef het! Stuur Ik denk aan je of Ik zie je graag of Dankjewel. Woorden zijn als aanrakingen.'

Jelle Van Riet

Deze Souvenirs d'Ostende zijn te koop bij de gelijknamige hotspot in Thermae Palace, waar u ook de high noon tea kunt nuttigen, en bij diverse boekhandels. Twee kaartjes worden door TAZ gratis verspreid.

Belg voelt zich comfortabeler op reis als er nog mondkemperplicht is

GAZET VAN ANTWERPEN - 30 Jul. 2021
Page 4

* Gazet van Antwerpen : Stad en Rand, Kempen, Mechelen - Waas

Of je terugkomt van vakantie met een fijn gevoel, hangt in deze tijden voor een deel samen met hoe goed de coronaregels in je vakantieland gevolgd worden. Dat blijkt uit de Grote Coronastudie van de UAntwerpen, UHasselt, KU Leuven, **ULB** en FWO, ingevuld door 14.100 Belgen. Van slecht naar goed gerangschikt blijkt Nederland de slechtste leerling van de klas. Bijna 70% vindt dat de regels daar minder goed nageleefd worden dan bij ons. Frankrijk en Griekenland doen het iets beter en over Italië en Duitsland zijn we nog wat positiever. Maar vooral Oostenrijk en Spanje doen het heel goed. Waarom ervaren wij dat zo? "In België aanvaarden we sneller strenge maatregelen. Nederlanders zijn veel meer gesteld op hun vrijheid. Het dragen van een mondkemper past voor hen niet in dat plaatje", zegt sociaal psycholoog **Frank Van Overwalle (VUB)**. "Spanjaarden zijn anders. In Madrid is het niet meer verplicht om buiten mondkempers te dragen en toch blijven veel mensen het doen. Als wij die mondkempers in het straatbeeld zien, herkennen we onszelf daarin en vinden we al snel dat zij de maatregelen goed volgen."

Zijn wij met ons voorzichtig gedrag de braafste leerling van de klas? "In zekere zin misschien wel. Wij kijken ook heel erg naar Frankrijk, waar ze nu nog strenger zijn met hun gezondheidspas. Veel Belgen verwachten dat er bij ons ook zo'n pas komt", zegt Van Overwalle. "Wij zullen het sneller accepteren als er een vaccinatieplicht komt in de gezondheidszorg dan bijvoorbeeld de Nederlanders. Ik denk dat veel Belgen zelfs niet willen dat een ongevaccineerde dokter of verpleger voor hen zorgt." (mak)

Rijk der vrijheid in uitgesteld relais

De Tijd - 30 Jul. 2021
Page 6
De Tijd

De zomer van de vrijheid is er een met mondkmaskers en een covidpaspoort, en zonder Pukkelpop. Door coronavarianten en ander gevaar durft niemand nog een bevrijdingsdatum te prikken.

De Belgische corona-cijfers ogen putje zomer vrij stabiel. Het aantal nieuwe positieve gevallen - iets minder dan 1.500 per dag - is nog altijd licht aan het stijgen. 'Maar de groei in de besmettingen lijkt stil te vallen', zegt viroloog Steven Van Gucht van federaal kenniscentrum Sciensano.

Het aantal ziekenhuisopnames is geklommen naar gemiddeld 32 per dag. Van Gucht: 'Dinsdag waren er zelfs 40 opnames op één dag. De wiskundige scenario's voorspellen dat ze nog verder kunnen stijgen naar 50. De verwachting is dat de piek ongeveer daar zal liggen.'

Er liggen nu 311 coronapatiënten in het ziekenhuis met Covid-19. Op de intensieve zorg liggen 96 mensen, een tiende van het aantal in april. Ook de ziekenhuiscijfers gaan in licht stijgende lijn. Maar ze zijn niet te vergelijken met de ellende die de ziekenhuizen eerder over zich heen kregen. Er sterven nog gemiddeld twee mensen per dag, veel minder dan de ruim 300 overlijdens per dag toen het virus in maart vorig jaar wild om zich heen greep.

Voor januari van dit jaar - toen de prikcampagne begon - liep bij te veel sociale contacten het aantal besmettingen eerst op, begonnen een tiental dagen later de ziekenhuizen en hun intensieve zorg overvol te lopen. Een week later volgde een stijging van het aantal sterfgevallen.

Door de vaccinaties verandert dat scenario. De Tijd berekende dat er in december vorig jaar - we namen die periode omdat ze vlak voor het begin van de vaccinatiecampagne viel - voor elke 100 besmettingen 11 opnames waren. Momenteel zijn er in heel het land 1,6 opnames voor elke 100 besmettingen, ongeveer zeven keer minder. Dat is uitstekend nieuws voor de ziekenhuizen.

Van Gucht houdt toch nog een slag om de arm. 'De virusketen van besmetting tot sterfte is opgerokken, maar niet volledig gebroken. Want we zien nog altijd dat uit een stijging van de besmettingen een groei in opnames volgt. Al is die van veel kleinere omvang dan we gewend waren.'

Er is nog een bewijs dat de vaccins verandering inluidden. Nederlandse media meldden deze week op basis van een rondvraag onder longartsen in de ziekenhuizen dat minstens drie kwart van de patiënten niet of nog onvolledig gevaccineerd is.

Sciensano kan geen actueel cijfer over België geven. De wetenschappelijke instelling verwijst naar haar meest recente weekrapport over de coronacrisis in ons land. Daarin staat dat tussen 15 februari en 28 juni 2,3 procent van de opgenomen coronapatiënten volledig gevaccineerd was. Een beetje een grove statistiek omdat hij gaat over een lange periode met enorme verschillen in de vaccinatiegraad.

In het werkveld wordt - weliswaar anekdotisch - bevestigd dat nu vooral niet of onvolledig geprikte mensen gehospitaliseerd worden. 'Bij ons liggen zes covidpatiënten op de intensieve zorg. Ze zijn niet of slechts gedeeltelijk geprikt. Er is ook één volledig geprikte patiënt, maar met een erg verzwakt immuunsysteem door onderliggende aandoeningen', zegt intensivist Geert Meyfroidt van het UZ Leuven. Uit het grote ziekenhuis **AZ VUB** in Brussel komt het bericht dat daar alle patiënten niet-gevaccineerd zijn.

België behoort tot de beste leerlingen in de Europese klas als het op prikken aankomt. Ruim acht op de tien volwassenen zijn één keer geprikt, bijna zeven op de tien zijn volledig ingeënt. Vlaanderen doet nog beter. Negen op de tien kregen al een eerste prik, bijna 72 procent van alle 18-plussers is volledig ingeënt.

Ons land is samen met Duitsland veel minder koploper in versoepelen. Het verklaart waarom het aantal besmettingen bij ons voorlopig geen explosie kende zoals recent in Nederland, Frankrijk of het Verenigd Koninkrijk. Boven de Moerdijk gaat het aantal besmettingen weer in dalende lijn nadat onder meer disco's weer zijn gesloten en grote events werden gecancelled.

Ondanks een fors stijgend aantal besmettingen zijn in het Verenigd Koninkrijk de meeste coronaregels op 19 juli geschrapt. Maar tegen alle verwachtingen in is het aantal besmettingen in de week tot 28 juli met een derde gedaald tot 213.500. Opmerkelijk is dat Britse wetenschappers voorlopig in het duister tasten over hoe dat komt.

De opnames in het Verenigd Koninkrijk zijn in de week tot 24 juli gestegen tot 6.144 - een kwart meer dan de week ervoor. In de Britse ziekenhuizen worden nu gemiddeld 825 mensen per dag opgenomen. Bij de vorige piek in januari waren dat er 4.500 per dag. Maar helemaal verwaarloosbaar is het huidige cijfer niet. In ons land zouden de huidige Britse opnamecijfers omgerekend neerkomen op 140 opnames per dag. Helemaal

doorgeknipt is de link tussen besmettingen en opnames dus nog niet, zoals Van Gucht stelt.

De evolutie in het Verenigd Koninkrijk wordt interessant om te volgen. Het zal ons leren hoeveel bewegingsruimte ons land heeft. Nu zeven op de tien volwassen Britten volledig gevaccineerd zijn, is het uitkijken of het Britse rijk der vrijheid standhoudt.

De vaccinatie had wellicht volstaan, als vanuit India niet die spelbreker overwaaide. Omdat hij besmettelijker is en knaagt aan de bescherming die de vaccins bieden, verandert de deltavariant werelddelen met een lage vaccinatiegraad en zelfs ruimschoots geprikte delen van Europa opnieuw in rood gebied.

Er is uiteindelijk maar één echte vraag die nog overblijft. Hoelang gaat het nog duren? Er was beloofd dat vanaf de zomer - met een volledige vaccinatie tegen hospitalisatie van de meest kwetsbaren - het rijk der vrijheid zou aanbreeken. Maar we leven nog altijd in een mondkamer-, sociale bubbel- en anderhalvemeterwereld zonder massa-events en - in almaar meer landen - coronapaspoorten voor reizen en bezoek aan de horeca of musea.

Het punt van discussie is wanneer we van de acute in de endemische fase van de pandemie overgaan. Het moment waarop we kunnen leven met een aanvaardbaar niveau van ziekte- en sterfte - zonder dat er een run op de ziekenhuizen ontstaat. Net als met de gewone griep.

Want het virus zal voorlopig niet helemaal verdwijnen. Corona blijft voor onbepaalde tijd - het is onmogelijk te zeggen wanneer het van een dodelijk virus verandert in een normaal verkoudheidsvirus - een metgezel waarmee rekening moeten houden.

De overheid is voorzichtig met versoepelen omdat we nog altijd in de overgangsfase zitten. Ook al wordt met een rotvaart verder geprikt, er zijn nog altijd een half miljoen 65-plussers en mensen met onderliggende aandoeningen niet volledig gevaccineerd. Dat laatste is van cruciaal belang omdat onderzoek uitwijst dat alleenvolledige vaccinatie mensen goed genoeg beschermt tegen hospitalisatie na besmetting met de deltavariant.

Van de volledige bevolking is ook nog altijd ongeveer de helft niet of onvoldoende ingeënt. We weten dat het jonge actieve deel van de bevolking - dat nu vooral door reizen, feesten, jeugdkampen en werk besmet raakt - een kleine kans heeft in het ziekenhuis te belanden. Maar jonge mensen die besmet raken, kunnen het virus doorgeven aan oudere generaties. Daarom worden tieners nu snel gevaccineerd voor de start van het schooljaar.

Virologen zeggen dat gebeurt wat verwacht werd. Ondanks volledige vaccinatie kunnen we nog besmet raken - al is het risico op opname bijzonder klein - en het virus doorgeven. Geprikte mensen stoten dan wel lagere hoeveelheden virus uit dan een ongevaccineerde bij infectie, ze blijven besmettelijk. Het betekent dat het virus blijft circuleren en ook volledig gevaccineerden - mensen met een verzwakte immuniteit of andere aandoeningen - in het ziekenhuis zullen belanden.

Die vaststelling grijpen antivaxxers aan als bewijs dat vaccineren niks uitmaakt. Alleen is het een puur statistische kwestie dat almaar meer volledig gevaccineerden in het ziekenhuis zullen belanden. Het is zelfs de bedoeling dat alle opnames straks volledig ingeënte mensen betreffen, omdat dat betekent dat de hele bevolking geprikt is. Het punt blijft dat de risicogroep zo klein wordt - een aantal mensen zal heel erg ziek worden omdat vaccins bij hen niet werken of omdat ze om gezondheidsredenen niet geprikt mogen worden - dat de zorg niet kapseist.

De totale vaccinatiegraad geeft ook een ver-tekend beeld. Met gemiddeld 200 besmettingen per dag is de situatie in Brussel onder controle. Maar de vaccinatiegraad ligt nog altijd veellager dan in de rest van het land. Slechts 7 op de 10 mensen in de leeftijdsgroep tussen 45 en 64 zijn één keer geprikt, bij de groep tussen 18 en 44 is dat zelfs minder dan de helft. 1 op de 4 van alle opnames is nu in Brussel. Daar ligt ook 40 procent van alle patiënten op de intensieve zorg - met die nuance dat in Brussel ook nogal wat mensen van buiten het Gewest liggen.

Het schetst wat kan gebeuren als het virus vanaf het najaar zoals verwacht - door kouder weer en meer mensen in binnenruimten - meer gaat circuleren. Er komen dan virushaarden die tot clusters aan opnames in de ziekenhuizen leiden. Die lokale uitbraken binnen gemeenschappen met een lage vaccinatiegraad kunnen vervolgens ook weer op de brede bevolking overslaan.

De overgangsfase duurt langer dan verwacht omdat de deltavariant de timing opschuift. Dat heeft te maken met een gewijzigde situatie rond het bereiken van groepsimmuniteit - het moment waarop een besmet persoon het virus niet meer doorgeeft omdat er geen personen meer zijn die ziek kunnen worden. Dat gebeurt als genoeg mensen gevaccineerd zijn of een natuurlijke infectie hebben doorgemaakt.

Bij het oorspronkelijke virus gingen experts ervan uit dat elke besmet persoon ongeveer drie anderen besmet. De eerste studies schatten dat de bescherming van de vaccins tegen symptomatische ziekte tot 95 procent bedroeg. Wetenschappers rekenden daarom voor dat een vaccinatiegraad van 70 procent realistisch was om groepsimmuniteit te bereiken.

Door de deltavariant is dat percentage achterhaald. Het reproductiegetal - aan hoeveel mensen één persoon het virus gemiddeld doorgeeft als het vrij spel krijgt - wordt geschat op zes. Dat betekent al dat veel meer mensen

immuun moeten zijn of worden gemaakt dan bij het oorspronkelijke virus.

Bovendien ondergraaft de deltavariant ook de bescherming door vaccins. AstraZeneca biedt volgens studies een beschermingsgraad van 60 procent tegen milde ziekte bij besmetting met de deltavariant. In dat laatste scenario volstaat het niet de hele bevolking in te enten, blijkt uit simulaties van De Tijd. Groepsimmunitet wordt dan mathematisch onmogelijk (zie grafiek). Door de bijkomende onzekerheid rond de duur van de bescherming na vaccinatie en natuurlijke infectie, en grote verschillen in de vaccinatiegraad wordt het moeilijk af te lijnen bij welk percentage vaccinatie we veilig zijn.

Het wordt wachten tot de herfst. De hoop is dat de vaccins zo goed blijven werken - tegen dan is de eerste vaccinatieronde helemaal klaar - dat de zorg standhoudt. De vrees is dat voorbij een bepaalde drempel van besmettingen toch weer zoveel opnames komen dat de ziekenhuizen eronder kreunen. Zeker als die piek zich tegelijk voordoet met het griepseizoen of dat van het RS-virus, dat vooral bij zuigelingen luchtweg-infecties veroorzaakt.

De politiek heeft het laatste woord over wanneer we in het endemische tijdperk komen. Het betekent dat de overheid zal moeten uitklaren welk niveau van ziekte aanvaardbaar is om de coronaregels niet langer als proportioneel en evenwichtig te beschouwen. 'We hebben geen glazen bol', zegt coronacommissaris Pedro Facon. 'Ik verwacht varianten die almaar besmettelijker en ernstiger worden. Maar op dit moment heb ik geen redenen om te geloven dat onze vaccins aan effectiviteit zouden verliezen op het vlak van hospitalisatie of overlijden. De realiteit en de wetenschap zullen ons gidsen.' Wat is er aan de hand? De belofte van de zomer van de vrijheid is niethelmaal uitgekomen. We leven nog altijd met mondkapjes en eencoronapaspoort.

Hoe komt dat? Door de deltavariant. Die is besmettelijker en ondergraaft wat van onze bescherming tegen ziekte met symptomen. De overheid vindt daarom dat nog altijd te weinig mensen geprikt zijn om zekerheid te hebben dat de ziekenhuizen niet opnieuw vollopen. Daarom schuiven de versoepelingen op.

Wanneer gaat alles weer open? Dat is onzeker. Blijft alles vanaf de herfst onder controle, dan ziet het er naar uit dat corona niet langer ons leven zal beheersen.

Pedro Facon coronacommissaris - Dries Bervoet en Thomas Roelens

Alle coronapatiënten op intensieve zorgen in UZ Brussel niet gevaccineerd

Het Laatste Nieuws - 28 Jul. 2021

Page 15

* Het Laatste Nieuws : Pajottenland, de Ring-Brussel

*In het **UZ Brussel** in Jette liggen momenteel 18 coronapatiënten, van wie zeven op intensieve zorgen. "Alle patiënten met coronasymptomen, zijn niet gevaccineerd."*

Al een maand lang schommelt het aantal patiënten met Covid-19 in het UZ Brussel tussen 13 en 20. "De situatie stabiliseert", vertelt woordvoerder Edgard Eeckman. Maar de zeven patiënten die intensieve verzorging nodig hebben, zijn allemaal niet gevaccineerd. "Bij twee van de zeven gaat het wel om mensen die al sinds maart op intensieve zorgen liggen. We weten dus niet zeker of ze al een kans hebben gehad om zich te laten inenten. Maar de vijf anderen liggen hier minder lang en zijn allemaal niet gevaccineerd." Het profiel van de coronapatiënt in het Jetse ziekenhuis is momenteel erg gemengd, voegt Eeckman toe. "Mannelijk, vrouwelijk, jong en oud: het is een typische mengelmoes." (JMBB)

Oostende wordt wakker met een kleurrijke bloemenzee op het strand

Het Laatste Nieuws - 29 Jul. 2021

Page 14

* Het Laatste Nieuws : Westkust, Middenkust

Verwondering is dit jaar één van de hoofdthema's van Theater aan Zee in Oostende. Om dit in de kijker te plaatsen werd gisterochtend een zee van bloemen op het strand geplaatst met de zin 'De wereld krijgt mij' uit het gedicht dat Bart Moeyaert speciaal voor de gelegenheid schreef. Tussen 12 en 14 uur mochten kinderen de strandbloemen plukken.

Strandbloemen zijn al decennialang een traditie aan de kust. Kinderen verkopen de zelfgemaakte bloemen voor schelpen op het strand. De strandbloemen werden zelfs erkend als immaterieel erfgoed.

Op aangeven van curator en **VUB-rector Caroline Pauwels** werd samen met Ketnet en Colruyt opgeroepen om zoveel mogelijk strandbloemen te maken. Gisterochtend was het zover en verschenen er 6.000 strandbloemen als een tapijt op het strand. De kleurrijke mengeling lokte meteen heel wat toeschouwers, zelfs met de frisse zeebries. Achter de bloemen werden de woorden 'De wereld krijgt mij' opgesteld. Dit is de laatste zin uit het gedicht 'Fiets' dat Bart Moeyaert schreef voor deze actie.

(LBB)

Laat duizenden bloemen bloeien

De Standaard - 29 Jul. 2021

Page 2

* De Standaard : DS2

Oostende werd gistermorgen wakker en ontdekte dat er wel een heel bijzondere zee over het strand was gerold: een bloemenzee. 6.000 papieren bloemen hadden er wortel geschoten en stonden te wachten tot ze door kinderen geplukt werden om mee te nemen. Het was een idee van **VUB-rector Caroline Pauwels**, die dit jaar curator is van het festival Theater Aan Zee en werd ontworpen door Katrien Vanderlinden. De slogan in de achtergrond is dan weer de laatste zin van het gedicht 'Fiets' van Bart Moeyaert: 'De wereld krijgt mij'. En een bloem erbij! (fvo)

'Ik zie mijn moeder en oma soms hoofdschuddend naar mij kijken'

De Standaard - 29 Jul. 2021

Page 7

* De Standaard : West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen, Vlaams-Brabant/Brussel, Limburg

Zwangerschappen. Ze zijn zo oud als de mens zelf en verlopen gelukkig almaar veiliger. Toch lijkt het steeds ingewikkelder om hoofd en buik koel te houden bij de groeiende lijst adviezen. Drie generaties vrouwen vertellen over wat ze hebben zien veranderen.

Hendrik Cammu, gynaecoloog en hoogleraar aan de **VUB**, was eergisteren in deze krant stellig over vitaminesupplementen voor zwangere vrouwen: 'De hele vitaminewereld is een business als een andere. Ze maken mensen allerlei dingen wijs waarvoor geen wetenschappelijk bewijs bestaat. Ze spelen in op de ongerustheid van toekomstige ouders.'

Die ongerustheid is bijna tastbaar. Jonge ouders zoeken vaak houvast in boeken, lezingen, websites en nog vaker bij hun huisarts, gynaecoloog of vrienden met ervaring. Het contrast met de vorige generaties kan moeilijk groter zijn. Letten jonge ouders vandaag op wat ze eten, drinken en doen, dan namen hun ouders en grootouders de zwangerschap er vaak gewoon bij.

'Voor de generatie van mijn moeder hoorde kinderen krijgen gewoon bij het leven', vertelt Carin Bart (63). Haar

moeder, Agnes Brockhoff (100), beviel in de jaren 50 en 'toen was dat allemaal niet zo ingewikkeld'. Er waren geen lange lijsten producten die je beter niet at of gebruikte, geen tien soorten pampers of bevallingsmethoden. 'Je nam het zoals het kwam.'

Een pilleke of niet?

Alleen, dat het vroeger minder ingewikkeld leek, betekent niet dat het makkelijk was. Agnes Brockhoff verloor in de zesde maand van haar eerste zwangerschap een drieling. 'De dag voordien had ze nog op haar knieën de vloer zitten boenen, dat vertelt ze er altijd bij', zegt Carin. 'Er was toen geen opvolging zoals nu: geen echo's, je kon alleen een huisarts raadplegen. Niemand wist dat ze een drieling verwachtte.'

De stilgeboorte zindert na in de familie. Toen Carin Bart begin jaren 90 zwanger werd van een tweeling, moest ze verplicht twee maand platliggen in het ziekenhuis. 'Dat was niet zo tof', herinnert ze zich. 'Ik had een bloemenwinkel, dus men wist dat als ik thuis zou rusten, daar niet veel van in huis zou komen. De tweeling is nauwgezet opgevolgd, maar toen ik eind jaren 80 zwanger was van Annelies, ging het er vrij zorgeloos aan toe. Ik herinner me dat als een heel blije periode.'

Bij (klein)dochter Annelies Thoelen (34) verliep het met iets meer toeters en bellen. Ze beviel vier maanden geleden van Oscar. 'Een coronazwangerschap', zegt Annelies. 'Als je je verdiept in zwanger zijn en bevallen, besef je pas de mogelijkheden. Borstvoeding of niet? Thuisbevallen of in het ziekenhuis? Epidurale? En als je hoofdpijn hebt tijdens je zwangerschap: neem je dan een pijnstiller? Mijn moeder nam gewoon een pilleke, ik deed het liever niet.'

Voor kinderen gaan was een heel bewuste keuze. 'Mijn vriend Maarten en ik zijn ondertussen vijftien jaar samen, dus we hebben er veel over gepraat en zijn er overtuigd voor gegaan. Mijn moeder kon het eerst niet geloven. "Echt? Na vijftien jaar?" Ik denk dat het dan logisch is dat je ook heel bewust met de zwangerschap bezig bent. Al zie ik mijn mama en oma soms hoofdschuddend naar mij kijken.'

Annelies zocht het allemaal uit: dat ze liefst thuis wilde bevallen ('mama vond dat ik het mezelf moeilijk maakte'), dat ze met herbruikbare luiers wilde werken ('net zoals mijn grootmoeder destijds, alles komt terug!') en het voedingsadvies strikt wilde opvolgen ('ik at wel rauwe eieren, de wetenschappelijke literatuur was duidelijk dat het alleen een risico is voor de moeder').

Het leidt al eens tot lange gesprekken onder de generaties vrouwen. 'In mijn tijd waren er geen richtlijnen, zegt mijn moeder dan, maar ik heb toch een boek uit haar tijd gevonden waarin er wel stonden! Ik denk dat ze me soms een beetje paniekerig vindt.'

'Ik vind Annelies soms een beetje paniekerig', zegt Carin. 'Ik las al die boeken niet, ik vertrouwde de dokters en ik vond dat "ontzorgend". Dus ik denk dat ik ze vandaag ook niet zou lezen. De informatie komt van alle kanten, hoe weet je nog wat gezond is? Misschien ben ik daar te nuchter in.'

De familie is een paar dagen samen op vakantie in Center Parcs. 'Oscar slaapt niet zo goed, dus we volgen zijn ritme', zegt Annelies. 'Ik denk dat mama en oma dat overdreven vinden, want toen ik laatst vroeg of ik als baby ook bij mama en papa op de kamer sliep, was het antwoord: "Ben je gek?".' Moeder Carin blijft haar nuchtere zelf. 'En je hebt dat goed doorstaan!'

Sarah Vankersschaever

Vitamines voor zwangeren: te duur en vaak overbodig

dS De Standaard - 27 Jul. 2021
Page 1

* De Standaard : West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Antwerpen, Vlaams-Brabant/Brussel, Limburg

Vitaminesupplementen voor zwangere vrouwen zijn meestal niet nodig en ze zijn ook overdreven duur. Het noodzakelijke foliumzuur blijkt dan weer vaak verkeerd gedoseerd, zegt Test Aankoop.

'Als je normaal en evenwichtig eet, heb je voor een zwangerschap alleen foliumzuur nodig', zegt **Hendrik Cammu**, gynaecoloog en hoogleraar aan de **VUB**.

Liefst elf van de 32 gecontroleerde foliumzuursupplementen blijken verkeerd gedoseerd. 'Na online research op "voedingssupplementen met foliumzuur" hadden we keuze uit 32 producten. Slechts 21 daarvan hebben de juiste aanbevolen dagdosis', zegt consumentenorganisatie Test Aankoop. Een vrouw moet normaal in de aanloop en tijdens de eerste negen weken van de zwangerschap 400 microgram foliumzuur per dag innemen ter bevordering van het zenuwstelsel van de foetus. Bij sommige zwangeren - vrouwen met diabetes of overgewicht, of vrouwen die eerder zwanger werden van een kind met een neuraal defect - mag die dosis verdubbeld worden.

De dosis is belangrijk, want als die te hoog is, kan ze een tekort aan vitamine B12 maskeren. Dat kan leiden tot neurologische complicaties. Een te lage dosis maakt dan weer dat het middel niet naar behoren werkt.

Een op de drie van de onderzochte producten beschikt bovendien niet over een notificatienummer en voldoet dus niet aan de wettelijke normen. Zonder zo'n nummer mogen de supplementen niet verkocht worden op de Belgische markt. Van de 32 onderzochte foliumzuursupplementen zijn er slechts elf die én correct gedoseerd zijn én beschikken over een notificatienummer. Van die elf beveelt Test Aankoop er acht aan. De drie andere zijn specifieke en duurdere vormen van foliumzuur en heb je alleen nodig in uitzonderlijke gevallen.

Mensen blaasjes wijsmaken

Test Aankoop waarschuwt zwangere vrouwen ook voor andere dure en onnodige vitamines. 'Toekomstige moeders gaan er vaak van uit - op aanraden van hun gynaecoloog, vroedvrouw of apotheker - dat ze vitamines moeten nemen opdat hun baby niets tekort komt,' aldus Test Aankoop. 'Maar op basis van een vergelijking van de dagelijkse kostprijs, blijken deze samengestelde preparaten drie- tot zesmaal duurder dan foliumzuur, het enige echte noodzakelijke supplement.'

Hendrik Cammu gaat mee in die redenering: 'De hele vitaminewereld is een business als een andere. Ze maken de mensen allerlei dingen wijs waarvoor geen wetenschappelijk bewijs bestaat. Ze spelen in op de ongerustheid van toekomstige ouders.'

Cammu geeft toe dat ook zijn collega's vaak middelen voorschrijven die niet noodzakelijk zijn. 'Veel heeft te maken met de arts-patiënt-relatie. Soms schrijf je middelen voor waarvan je weet dat ze niets uithalen. Dat klinkt paternalistisch, maar het gebeurt vaak om mensen in het gareel te houden. Als er medicatie bij komt kijken, krijgen adviezen als gezond eten een groter sérieux. De redenering is dan: baat het niet, dan schaadt het niet. Behalve dat die middelen enorm veel geld kosten.'

Test Aankoop heeft contact opgenomen met het federaal Voedselagentschap FAVV over de middelen zonder notificatienummer.

Heleen Debeuckelaere

'De regelgeving is één woestenij'

Trends Trends - 29 Jul. 2021
Page 92

* Trends : Trends

De Nationale Loterij stopt de Belgische e-sportsfederaties 50.000 euro toe om de sector te helpen professionaliseren. Fiscaal advocaat en professor aan de **VUB Michel Maus**, die betrokken is bij de Vlaamse e-sportfederatie, legt uit waar de hangijzers zitten.

1 Is e-sport een sport?

MICHEL MAUS. "Er is geen juridische definitie van sport. Voor Sport Vlaanderen is sport 'actief bezig' zijn en is gamen geen sport. Mogelijk wil Sport Vlaanderen zijn standpunt nog herbekijken als het gaat over virtuele fietswedstrijden op rollen en soortgelijke zaken. In het buitenland wordt e-sport soms wel als een sport beschouwd.

"Wij willen daar niet per se voor lobbyen, maar het zou natuurlijk gemakkelijk zijn als alle regels inzake arbeidswetgeving of gokken, die vandaag al voor de klassieke sporten van toepassing zijn, ook voor e-sporten zouden gelden. Vandaag is de regelgeving één woestenij, terwijl bij e-sport veel minderjarigen betrokken zijn, die beschermd zouden moeten worden. Er gaat veel geld om in die sector."

2 Hoe zit het fiscaal?

MAUS. "Voor buitenlanders die in België deelnemen aan een e-sporttoernooi heeft de minister van Financiën onlangs gezegd dat het fiscale regime van andere sporttoernooien van toepassing is. Dat wil zeggen dat de beoefenaars een bevrijdende roerende voorheffing van 18 procent betalen."

3 Moeten ouders de inkomsten van hun gamende kinderen aangeven?

MAUS. "Ik ga ervan uit dat inkomsten uit streaming en advertentie-inkomsten als diverse inkomsten moeten worden aangegeven. Als die een bepaald niveau overschrijden, worden het beroepsinkomsten."

Ik weet niet of de mensheid het nog 200 jaar volhoudt. **Damya Laoui** Kankeronderzoekster (VUB)

De Tijd - 29 Jul. 2021
Page 20

De Tijd

Elke week neemt iemand plaats in de tijdcapsule, om te vertellen over de verleden, de tegenwoordige, de toekomstige en de oneindige tijd.

Welk goed advies moet u dringend opvolgen?

'Ik zou weer meer tijd moeten maken voor mezelf, om te sporten en wat af te vallen. Vroeger ging ik vaak zwemmen, maar dat raakte door corona op een laag pitje.'

Welk boek wilt u nog lezen?

'Op mijn nachtkastje ligt 'TheGene' van Siddhartha Mukherjee. Hij onderzoekt de menselijke erfelijkheid aan de hand van zijn eigen familiegeschiedenis. Een van mijn vrienden heeft het me te leen gegeven.'

Wat moet dringend wordenuitgevonden om uw leven beter te maken?

'Een kloonmachine, om een productievare versie van mezelf te maken die mijn werk kan overnemen. En een teleportatiemachine, zodat ik verlost ben van al het pendelen.'

Welk artiest wilt u nog live zien?

'Het Mexicaanse gitaarduo Rodrigo y Gabriela. Ze maken onder meer geweldige covers van Metallica en Nirvana.'

Waar wilt u nog heen reizen?

'Ik heb een heel lange lijst van landen waar ik nog heen wil: Tahiti, Nieuw-Zeeland, Japan... Ik benook nog nooit in Zuid-Amerika geweest. Onze eerstvolgende reis is in november naar La Martinique. We hebben dat vorig jaar indecember geboekt toen we ineen dipje zaten en iets nodig hadden om naar uit te kijken.'

Hoe zal het leven op aarde er over 200 jaar uitzien?

'Ik hou niet van zulke vragen omdat ik er heel pessimistischvan word. Ik weet niet zeker ofde mensheid het nog zo lang volhoudt. Ik heb collega's die niet aan kinderen beginnen omdat ze geen kind willen opvoeden in de wereld die eraan komt.'

Waaraan merkt u dat u ouder wordt?

'Een maand geleden heb ik het eerste witte haar ontdekt. Dat was behoorlijk confronterend. Ik merk het ook aan mijn katers, die almaar zwaarder worden. Tijdens de week drink ik nooit alcohol, maar op feestjes durf ik soms wel wat te veel te drinken. Dat voel ik de dag erna veel harder dan vroeger.' (lacht)

Waar ziet u uzelf over 10 jaar?

'Nog altijd in België en in mijnlabo. Over 20 jaar is dat misschien anders. Dan zijn de kinderen wat ouder en zou ik misschien graag in een ander land werken.'

EMILIE MOORS

Flitskoeriers openen aanval op supermarkten

DMorgen **De Morgen** - 28 Jul. 2021
Page 11
De Morgen

Sinds een maand rijden ze door Antwerpen en Brussel: flitskoeriers die beloven in tien minuten boodschappen aan huis te leveren. 'Als je denkt dat de supermarkten hier geen last van gaan hebben, ben je aan het dromen.'

In België zijn ze sinds kort met twee. Dingdong, een Brusselse start-up, is goed anderhalve maand bezig en denkt nu al aan uitbreidingen naar Antwerpen, Gent en Luik. Het Duitse Gorillas vestigde zich een maand geleden in Antwerpen en Brussel en werft in een sneltempo nieuwe koeriers aan.

Vooraf het parcours van Gorillas uit Berlijn is opmerkelijk. Sinds zijn oprichting in maart vorig jaar breidde het bedrijf uit naar 7 landen en 51 steden. Op termijn zou een waardering van 6 miljard euro in zicht komen.

Een witte raaf is Gorillas niet eens. Flink, een andere Berlijnse flitskoerier, bestaat amper zes maanden en trok al 240 miljoen euro aan investeringskapitaal aan. Het Turkse Getir is 6,34 miljard euro waard, het Amerikaanse GoPuff verdubbelde zijn waarde tijdens de coronacrisis naar 8 miljard euro. Elk van die bedrijven kan rekenen op een blind vertrouwen van investeerders, maar maakt nauwelijks tot geen winst. Dat moet ook niet: de flitskoeriers willen vooral zo snel mogelijk een zo groot mogelijk marktaandeel inpalm.

"Het is vooral de bedoeling de eerste te zijn", verklaart **Malaika Brengman**, professor consumentengedrag aan de **VUB**. De oogst komt op langere termijn, nadat de eerste concurrenten uit de markt zijn geweest. "Zij spelen met investeerders en straks misschien met beursgeld: dan heb je geen winst nodig, maar enkel mensen die in je groei geloven", stelt Jorg Snoeck van vakblad RetailDetail.

Toch lijkt de winstmarge bij Gorillas erg beperkt. De flitskoerier rekent per bestelling slechts 1,80 euro aan. De personeelskosten - Gorillas werkt in tegenstelling tot bijvoorbeeld Deliveroo met vaste contracten - zijn hoog en de aanvoer verloopt via tussenpersonen, wat de verkoopprijs zo'n 30 procent hoger brengt dan bij concurrenten als Albert Heijn en Delhaize. Om elke bestelling daadwerkelijk binnen tien minuten te bezorgen zijn in elke stad meerdere magazijnen, zogenaamde dark stores, nodig. Dat maakt onder meer dat een uitbreiding tot buiten de stadskernen logistiek onhaalbaar lijkt.

Omgekeerd model

Hoe dan ook zetten flitskoeriers supermarkten onder druk. Colruyt verwacht op termijn een marktaandeel van 10 tot 15 procent voor thuislevering. Bij Jumbo, dat volgens financieel directeur Tom van Veen al concurrentie van de flitskoeriers ervaart, overwegen ze een eigen snelle bezorgingsdienst te ontwikkelen.

"We gaan naar een omgekeerd model", denkt Snoeck. "In plaats van zelf naar de supermarkt te gaan, komt de supermarkt naar ons. Als je denkt dat de supermarkten hier geen last van gaan hebben, ben je aan het dromen."

Volgens Brengman is het voor de supermarkten vooral zaak zelf alternatieven te bieden. Albert Heijn levert sinds kort in de driehoek tussen Antwerpen, Brussel en Gent. Carrefour heeft met Shipto een eigen fietskoerierdienst in Antwerpen en Brussel lopen. De wachttijd is daar wel negentig minuten, bij concurrenten als Delhaize zelfs een dag.

Op de corebusiness van de flitskoeriers, een nagenoeg onmiddellijke levering, zullen supermarkten voorlopig dan ook geen antwoord kunnen bieden. "De snelle levering is een logistiek proces waaraan hoge kosten zijn gekoppeld", zegt Brengman. "Flitsbezorgers zijn vooral een meerwaarde voor impulsaankopen of noodproducten, eerder dan grote aankopen."

De strijd om het 'maagaandeel' ligt volgens Snoeck alvast open. "Vroeger had je enkel horeca en supermarkten, vandaag komen daar steeds meer mee-eters bij."

DAAN DELESPAUL

Zo maken we humanitaire regularisatie beter in België

De Morgen - 28 Jul. 2021
Page 23
De Morgen

Koen Dewulf is directeur van Myria, het Federaal Migratiecentrum dat migratie analyseert, de rechten van vreemdelingen verdedigt en mensenhandel en mensensmokkel bestrijdt.

De hongerstaking in de Begijnhofkerk, aan de **ULB** en **VUB** is opgeschort. Er zijn na zulke acties geen goede uitkomsten en geen winnaars, maar het ergste lijkt vermeden. Niettemin grijpen we die context aan om bredere beleidsaandacht te vragen voor de kwestie van personen in onwettig verblijf, en te wijzen op een structureel pijnpunt inzake regularisatie.

Doorgaans is er voor mensen die hier onwettig verblijven weinig plaats in het politieke debat, tenzij dan in één optiek: terugkeer en verwijdering. Regularisatie is een politiek taboe. En omgekeerd, voor personen in onwettig verblijf is de optie terugkeer meestal een even groot taboe.

De realiteit is wel dat heel wat mensen hier - om tal van redenen - jarenlang de facto onwettig verblijven, en dat daar vandaag te weinig antwoorden op worden geformuleerd. Het gaat om een heel diverse groep, die te weinig onderzocht en gekend is. De voorbije weken werd vaak gewezen op zij die economisch actief zijn - en zo mee onze economie draaiende houden. Sommigen van hen werken in knelpuntberoepen (zonder dat dat een verblijfsrecht opent), maar meer mensen zijn elders actief, bijvoorbeeld in de horeca en kleinhandel. Er wordt gewerkt in arbeidsomstandigheden die in meer of mindere mate problematisch zijn en min of meer gedoogd worden.

Het zijn belangrijke aspecten - naast verblijf of verwijdering - die ook meer beleidsaandacht vragen. We pleiten daarom voor een omvattende aanpak, waarbij mensen de kans krijgen hun rechten te kennen en ze op te eisen, zonder de illusie te voeden dat deze hele parallelle economie kan opgaan in de reguliere.

Onduidelijkheid en wantrouwen

Individuele regularisaties zijn maar één kaart in het kaartspel, maar wel één waarover weinig duidelijkheid bestaat. Bij gebrek daaraan kreunt het systeem onder wantrouwen en is het gevoelig voor geruchten. Voor een stuk is dat inherent aan het regularisatiekader: het gaat om een gunstregeling, geen recht. De staatsecretaris en zijn administratie hebben een discretionaire bevoegdheid, dat wil zeggen een grote beoordelingsvrijheid die moet toelaten individuele situaties te beoordelen. Maar dat is niet het hele verhaal.

Al fluctueerde de omvang sterk doorheen de jaren, individuele regularisaties zijn een permanent onderdeel van het migratiebeleid. De laatste drie jaar bijvoorbeeld - met andere woorden onder de huidige staatssecretaris Mahdi (CD&V), de vorige minister De Block (Open Vld), en voordien staatssecretaris Francken (N-VA), kregen jaarlijks tussen de 2.300 en 3.500 personen een verblijf op die basis. Toch blijkt het bijzonder moeilijk om over dat permanente onderdeel van het beleid door te spreken en meer duidelijkheid te krijgen over de wijze waarop die bevoegdheid vandaag door regering en administratie wordt ingevuld. Dat beleid zelf is weinig transparant en negatieve beslissingen worden zelden ten gronde gemotiveerd. Een stap naar meer transparantie, door de invoering van een wettelijke rapportageverplichting in 2019 hierrond, werd voor het eerst verwacht, maar is ook nog even uitgesteld.

Voor een goed begrip: wij pleiten hier niet voor een nieuwe regularisatiecampagne. Wel voor:

- vertrouwenwekkende communicatie vanuit de overheid over hoe vandaag wordt omgegaan met individuele verblijfsverzoeken op humanitaire gronden.
- een zorgvuldige dossierbehandeling met een motivering van de gemaakte afwegingen.
- meer transparantie en aandacht voor goed bestuur, ook in het kader van een discretionaire bevoegdheid. Niet meer en niet minder.

Dat het niet eenvoudig is om meer transparantie te bieden, begrijpen we. Het vraagt om een beleidsomslag en een modernere en meer open aanpak. Maar waar een wil is, is een weg. We vragen om - niet-exhaustief - een toetsingskader publiek te maken. Hoe worden wegingen gedaan - en hoe wordt rekening gehouden met elementen die vaak terugkomen: lange procedures in België, schoolgaande kinderen, privé- en gezinsleven in België, goede integratie, enzovoort. Hoe worden afwegingen in dezen gemaakt? Wat wordt getoetst op het niveau van de ontvankelijkheid en wat ten gronde?

Het kan niet anders dan dat de staatssecretaris en/of de Dienst Vreemdelingenzaken vandaag al werkt/werken met interne (niet-publieke) richt-snoeren. Dat is wellicht ook een bestuurlijke noodzaak: gelijke situaties moeten immers gelijk behandeld worden door verschillende dossierbehandelaars. Alleen weet niemand welke

toetsingen gebeuren.

Ook in een discretionair kader moet de overheid kunnen motiveren waarom ze de richtsnoeren in een individueel geval niet volgt. Een bepaald negatief element kan uiteraard zwaar doorwegen. Maar vandaag krijgt een verzoeker daar geen inzicht in: niet via communicatie vanuit de overheid, niet via positieve beslissingen (die worden niet gemotiveerd) en zelden via negatieve beslissingen. Wanneer een verzoek wordt afgewezen, is de motivering van de overheid meestal beperkt tot elementen over de ontvankelijkheid (moet het verzoek vanuit het buitenland worden ingediend?). Over de grond van de zaak - welke elementen kunnen leiden tot een verblijfsmachtiging? - krijg je geen inzicht. Net nog kregen we een dossier van een onwettig verblijvende vader van een wettig verblijvend kind. De praktijk leert dat er in zo'n geval een grote kans op regularisatie is, maar hier werd het afgewezen. Zonder een motivatie ten gronde, is zo'n beslissing moeilijk te aanvaarden.

Op het terrein - ook voor onze collega's die dossiers opvolgen - is het dan ook moeilijk gefundeerd advies te verlenen. Hoe weeg je iemands kansen af? Adviseer je een lange en dure procedure (366 euro per volwassene voor de aanvraag) op te starten voor een onzeker resultaat, en met het risico op de overheidsradar te komen? Mensen baseren zich ook op 'informatie' uit geruchten (zoals nu, alsof er na de hongerstakingen soepeler zou worden geoordeeld), die moeilijk te ontcrachten zijn.

Weinig signalen

We zien zeker ook positieve ontwikkelingen. Er zou onder meer werk worden gemaakt van veel snellere procedures, ook op het vlak van regularisatie. Dat is belangrijk, ook in de fase van beroep. Mensen moeten weten waar ze aan toe zijn, anders organiseer je jarenlang onwettig verblijf. De organisatie van individuele informatie in 'neutrale zones' kan verder worden doorgedacht met meer garanties, en worden uitgebouwd voor iedereen. Ook gaf de staatssecretaris al te kennen dat bepaalde situaties in de toekomst niet meer zouden moeten worden geregeld via het regularisatiemechanisme, maar in de wet. Daar moet snel werk van worden gemaakt.

Maar tegelijk blijven we bezorgd, want verder zijn er vandaag weinig signalen dat de omslag zou worden gemaakt naar een humanitair regularisatiebeleid dat daadwerkelijk verduidelijkt wordt. Er is nood aan de opbouw van vertrouwen in de bevoegde overheid rond de wijze waarop alle aspecten die worden voorgelegd daadwerkelijk in rekening worden gebracht. Het lijkt ons dat dit de kwaliteit van beslissingen en het vertrouwen erin ten goede zou komen, en dat deze bijgevolg ook makkelijker te aanvaarden zijn. Een dergelijke aanpak zal ook voor de staatssecretaris belangrijk zijn, als hij het aanklappend beleid dat hij wil ontwikkelen tot een succes wil maken.

KOEN DEWULF

Professor Luc Daels, oprichter Trefpunt, overleden “Hij en Walter De Buck konden uren filosoferen”

N Het Nieuwsblad - 02 Aug. 2021
Page 3

* Het Nieuwsblad : Regionaal: Aan Gent gebonden

Een van de 'partners in crime' van Walter De Buck is overleden. Luc Daels (92) was naast professor geografie aan de UGent ook een getalenteerd schilder. Samen met De Buck richtte hij de vzw Trefpunt op, de organisatie die de Gentse Feesten in 1970 nieuw leven inblies.

Luc Daels en Walter De Buck leerden elkaar kennen in de vroege jaren 50, toen ze samen exposeerden bij de toen bekende galerie Vyncke-Van Eyck in de Nederkouter. “Het was het begin van een lange vriendschap”, zegt Mia Verstraete, de weduwe van Walter. “Ze vonden elkaar onder meer in hun liefde voor muziek en in diepe gesprekken. Samen konden ze uren filosoferen.”

De twee richtten in 1962 de vzw Trefpunt op, als ontmoetingsplaats voor kunstenaars. Die organisatie lag later aan de basis van de Gentse Feesten zoals we die nu kennen.

“Luc had een grote bewondering voor Walter als mens en als beeldhouwer”, zegt Mia Verstaete. “Maar zelf was hij ook een zeer getalenteerd schilder. Met fijne pennetjes en Chinese inkt maakte hij met veel geduld heel mooie werken. Zo heeft hij er honderden geschilderd, tot op het einde van zijn leven.”

Naast al die bezigheden was Luc Daels in het dagelijks leven professor geografie aan de UGent. In 2010 reikte de universiteit aan hem de Sartonmedaille uit, als blijk van waardering voor zijn lange carrière.

Erudiet

“We verliezen een zeer lieve, charmante en grappige man”, zegt de weduwe van Walter De Buck, die na de dood van haar man in 2014 nog veel contact had met Luc Daels. “Een zeer boeiend figuur, ook. Er waren weinig onderwerpen waarover hij niet zeer mooi en erudiet kon vertellen.”

Max Dedulle

Medicijnen op komst die corona doodsteek moeten geven

Het Belang van Limburg - 02 Aug. 2021

Page 6

* Het Belang van Limburg : Hasselt, Genk, Zuid-West, Oost, West, Noord

De coronavaccins bieden intussen bescherming aan heel wat Belgen. Maar wat met wie toch nog serieus ziek dreigt te worden? Verschillende farmabedrijven en onderzoekers willen voor hen medicijnen op de markt brengen.

Het is lang onder de radar gebleven, maar Europa is wel degelijk bezig met het analyseren van verschillende geneesmiddelen tegen corona. En ons land heeft onlangs - samen met andere lidstaten - ook effectief een bestelling van zo'n geneesmiddel geplaatst. We vestigen onze hoop op sotrovimab, een product van farmareus GSK. Volgens viroloog Johan Neyts (KU Leuven) kan het geneesmiddel goede resultaten voorleggen. "Na toediening is de kans op ernstige ziekte met ongeveer 85 procent gereduceerd. Dit kan dus een belangrijk wapen worden in de strijd tegen het virus. Al moet het wel redelijk snel worden toegediend na de eerste symptomen: binnen de tien dagen om exact te zijn."

Sotrovimab bestaat jammer genoeg niet in pilvorm. Het is een vloeistof op basis van antilichamen die via een spuitje moet worden toegediend. En daar zit meteen ook de grootste valkuil. "Ik denk dat men deze medicatie bijna uitsluitend kan gebruiken bij mensen die al in het ziekenhuis liggen", zegt viroloog Marc Van Ranst (KU Leuven). "Preventief kan je het alleszins niet nemen. Je kan moeilijk permanent met een baxter rondlopen." Maar rusthuisbewoners met een verzwakt immuunsysteem zouden bijvoorbeeld wel baat hebben met zo'n medicijn als ze toch nog corona oplopen. "Dat kan de kans op een ernstig ziektebeeld doen kelderen", zegt Neyts. "Want het neutraliseert de virusdeeltjes die al in het lichaam zijn."

Pilvorm

Dat ons land nu sotrovimab besteld heeft, wil helaas niet zeggen dat we het ook meteen kunnen gebruiken. De Europese marktvergunning is nog niet in orde. Maar de kans is groot dat we binnen een aantal maanden wel een hele resem van dergelijke medicijnen ter beschikking krijgen: naast sotrovimab lopen er nog aanvragen voor drie andere geneesmiddelen met een gelijkaardige werking.

Naast die geneesmiddelen op basis van antilichamen zullen er binnenkort ook in pilvorm op de markt komen. Er lopen op dit moment al onderzoeken naar molnupiravir en favipiravir. "En ook Pfizer en Novartis zijn bezig met de ontwikkeling van een eigen pil", zegt Neyts. "De hoop leeft dat sommige van die medicijnen tegen het einde van dit jaar op de markt kunnen komen."

Hannes Heynderickx

Ons land steekt UK voorbij in vaccinaties

Gazet van Antwerpen - 02 Aug. 2021

Page 20

* Gazet van Antwerpen : Mechelen - Waas, Kempen, Stad en Rand

Wat een paar maanden geleden totaal ondenkbaar leek, is nu realiteit: ons land heeft het Verenigd Koninkrijk voorbijgestoken op het vlak van coronavaccinaties. "We zijn als een diesel vertrokken en nu zijn we Europese top", zegt epidemioloog Pierre Van Damme (UAntwerpen).

Het Verenigd Koninkrijk 68,95, België 68,97. Op de website van Our World in Data, dat per dag de vaccinatiegraad van alle landen bijhoudt, is ons land dit weekend de UK voorbij gestoken. Het gaat om het percentage van de totale bevolking dat minstens deels gevaccineerd is. Die cijfers variëren uiteraard dag na dag, maar het is voor het eerst dat we op die wereldranglijst boven het Verenigd Koninkrijk uitstijgen.

Dat leek een halfjaar terug compleet ondenkbaar. Op dat moment waren al 15 miljoen Britten gevaccineerd en moesten we hier blij zijn als er 100.000 vaccins per week binnenkwamen. Er was kritiek dat het te traag ging, dat we te braaf waren. Maar die kloof is gedicht.

"We zijn als een diesel begonnen, maar nu zitten we echt in de Europese top", zegt ook epidemioloog Pierre Van Damme (UAntwerpen). "Daar mogen we echt fier op zijn. Maar er is nog werk aan de winkel."

Er zijn grote verschillen binnen België: in Vlaanderen is 90% van de achttienplussers minstens deels gevaccineerd, in Brussel is dat 61%. En in de grote steden loopt de vaccinatiegraad achter. "De steden zijn de grootste uitdaging", zegt Van Damme.

Hoe hoog moet de vaccinatieteller nog doorstijgen voor we beschermd zijn? "Nu we de berichten uit Amerika zien verschijnen dat de deltavariant even besmettelijk is als waterpokken, zouden we tot 85% à 90% van de totale bevolking moeten gaan", zegt Van Damme. (tlb)

"De epidemie is stilaan aan het uitdoven"

Het Nieuwsblad - 31 Jul. 2021

Page 1

* Het Nieuwsblad : Brugge-Oostkust

Het ergste van de coronacrisis zit erop. Dat denkt biostatisticus Tom Wenseleers (KU Leuven). Onderzoek in Nederland wijst uit dat liefst 93 procent van de bloeddonoren er antistoffen heeft tegen het virus. In Vlaanderen kunnen we volgens experts op gelijkaardige cijfers rekenen, aangezien de overgrote meerderheid zich laat vaccineren. "Via vaccinatie kunnen we wellicht groepsimmunitet bereiken. Ik verwacht dat de epidemie stilaan gaat uitdoven." (hh)6-7

Corona zorgde bij jongeren voor extra ondernemingszin

N Het Nieuwsblad - 30 Jul. 2021
Page 2

* Het Nieuwsblad : Regionaal: Limburg

Het aantal studentondernemers is de laatste jaren flink gestegen. Dat blijkt uit cijfers van StudentStartUp van de UHasselt. En dat ondanks, of misschien wel dankzij, corona.

In 2015 werd StudentStartUp opgericht als een samenwerking tussen PXL en de UHasselt. Doel was de vele studenten met een goed ondernemingsidee op een efficiënte manier de weg te doen vinden in het doolhof van de vele startersinitiatieven. De dienst StudentStartUp van de UHasselt wil studenten die een eigen zaak willen uitbouwen vanaf het prille begin en op maat daarin begeleiden. “Daarvoor werken we samen met tal van andere instanties, zoals bijvoorbeeld Senior Consultants, SBB en veel ondernemers uit de branche”, zegt Els huysman van StudentStartUp UHasselt.

Het onderwijs van de UHasselt is er daarnaast op gericht om de studenten, behalve met een grote zak kennis, ook op te zadelen met een ondernemende mindset en attitude. Dat blijkt nu zijn vruchten af te werpen. “Daar zijn we heel blij mee”, zegt professor bedrijfseconomische wetenschappen Pieter Vandekerckhof van de UHasselt. “De cijfers zetten ons aan om hier nog meer op in te zetten.”

Cijfers

In het academiejaar 2019-2020 dienden er zich bij StudentStartUp 90 studenten aan met een idee om te ondernemen en zich daarbij te laten begeleiden. Daarvan zijn er 38 ook begonnen met hun eigen zaak. In het academiejaar 2020-2021 steeg het aantal begeleidde studentenondernemers tot 114, van wie er 35 daadwerkelijk hun bedrijfje zijn begonnen. “De meeste anderen, 60 om precies te zijn, zijn nog bezig met het uitwerken van hun idee”, voegt Els huysman er aan toe. ‘Slechts’ 17 zijn er ondertussen mee gestopt of hebben hun idee voor een tijd in de koelkast gestopt. In twee gevallen is het ondernemingsidee nog te vaag.

Bij Hogeschool PXL werd een gelijkaardige trend eerder ook al vastgesteld. Daar zijn 81 van de 182 gecoachte PXL-studenten in 2020 gestart met een ondernemingsnummer.

Corona

“De cijfers zijn verrassend, vooral omdat door corona de fysieke mogelijkheid om te ondernemen toch beperkt werd”, zegt huysman. “Van de andere kant is corona wellicht ook een driver geweest voor een aantal studenten. Terwijl ze thuis of op kot zaten, waren er weinig mogelijkheden tot sociale ontspanning. Er kwam dus tijd vrij om te ondernemen. Veelbetekenend is ook dat heel wat studenten de kans hebben gegrepen om een webshop op te zetten.”

De meeste startersideeën hebben te maken met esthetica, gezondheid of voeding en hebben vaak een ambachtelijk karakter: van voedingssupplementen over juwelen tot zelfgestookte limoncello. De ontwikkeling van online platformen en digitale marketing zijn ook enorm trendy”, stelt huysman vast.

“Dat er meer en meer studenten al beginnen met ondernemen, heeft ongetwijfeld te maken met terechte steun van de overheid en van onze unief”, zegt professor Vanderkerckhof. “Maar het heeft ook met de studenten zelf te maken. Deze generatie zoekt zelf doelbewust naar opportuniteiten en wil zelf de toekomst in handen nemen.”

Samenwerking

Volgens Els huysman speelt ook het project Pitch Please een rol. Dat wordt gesubsidieerd door Vlaanderen (Vlaio) en is een samenwerkingsverband tussen de vier Limburgse hoger onderwijsinstellingen (UHasselt, PXL, UCLL en Luca) en de steden Hasselt en Genk. “Daar kunnen de studentondernemers elkaar ontmoeten op workshops, inspiratiemomenten of infosessies. Het zorgt voor kruisbestuiving en samenwerking. Ondernemen doe je immers al langer niet meer alleen.”

Dominiek Claes

PXL-student bedenkt spel met de 500 geiten van Racing Genk-erevoorzitter Jos Vaessen

Het Belang van Limburg - 30 Jul. 2021

Page 7

* Het Belang van Limburg : Hyperlokaal: West

Wat hebben 500 geiten, erevoorzitter van KRC Genk Jos Vaessen en een Looise PXL-student gemeen? Het zijn de ingrediënten van de bachelorproef van Adam Van Meeuwen (23) uit Tessenderlo, die vier jaar lang Toerisme en recreatiemanagement aan de hogeschool PXL studeerde. Hij bedacht een spel om gezinnen met kinderen tussen 6 en 10 jaar aan te trekken voor Domein Ommersteyn in Dilsen-Stokkem

“Domein Ommersteyn werd in 2000 opgekocht door de Limburgse ondernemer en oud-voorzitter van KRC Genk Jos Vaessen”, vertelt Looienaar Adam Van Meeuwen (23). “Een jaar later richtte hij er Stichting Ommersteyn op. Onder het motto 'zorg voor mens en landschap' werden de gebouwen gerenoveerd en opende hij de deuren voor sociale tewerkstelling en onderkomen van mensen met moeilijkheden op de arbeidsmarkt en in de gewone leefomgeving.”

“Op 7 mei 2019 werd een erfpacht overeengekomen tussen nv Ommerstein van de familie Vaessen en De Meander vzw, een vergunde zorgaanbieder die jongeren (vanaf 13 jaar) en volwassenen met een matige tot ernstige mentale en/of motorische beperking ondersteunt”, gaat Adam verder. “Beide partijen werken al sinds 2004 samen. Het akkoord werd vastgelegd voor een periode van 99 jaar. Sinds eind vorig jaar vallen de bestuurlijke activiteiten van De Meander vzw onder de overkoepelende Zorggroep Arum vzw.”

Generatie Alpha

“De zorg vormt het uitgangspunt van Domein Ommersteyn”, gaat Van Meeuwen verder. “Ieder bestaand en toekomstig project wordt gerealiseerd vanuit dit perspectief. De functie 'begeleid wonen' is in eerste instantie voorzien voor de doelgroep van De Meander vzw. Daarbovenop zijn vier studio's bestemd voor de dienst beschut wonen van het Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum in Rekem. Naast het begeleid wonen zijn er mogelijkheden voor een zinvolle dagbesteding. Personen met moeilijkheden op de arbeidsmarkt krijgen op Domein Ommersteyn de kans om in een sociale economie voeling te hebben met een realistische werkomgeving. Onder begeleiding helpen zij mee op het biologische landbouwbedrijf met 500 melkgeiten.”

“Aan mij werd gevraagd om gezinnen met kinderen tussen 6 en 10 jaar aan te trekken, die op een zaterdagmiddag vrij zijn en in de buurt van Domein Ommersteyn wonen”, verduidelijkt Adam. “Via een literatuurstudie heb ik me kunnen verdiepen in deze doelgroep. Eerst en vooral heb ik gekeken wat een kind in het algemeen nodig heeft om 'gezond' te zijn. De uitkomst hiervan is fysieke activiteit en spel 'op de buiten'. Met dit in het achterhoofd ben ik vervolgens op zoek gegaan naar manieren om kinderen van generatie Alpha te motiveren om actief te zijn en naar buiten te gaan.”

Geit Jos

“Wie is die generatie Alpha, die als eerste volledig in de 21ste eeuw geboren is? Wat zijn hun interesses en wat motiveert hen? Hieruit bleek dat generatie Alpha, die technologie bij manier van spreken met de paplepel in de mond kreeg, vooral geprikkeld kan worden door technologie en spel, ook wel bekend als gamification”, aldus Aam. “Als die gamification uitgebreid wordt met storytelling, blijkt dit een meerwaarde voor deze generatie te zijn en helpt het de aandacht van de generatie vast te houden.”

“Daarnaast mag het therapeutisch belang van dieren en de uitzonderlijk kracht die zij uitoefenen op de motivatie van kinderen niet onderschat worden”, weet Adam. “Vandaar dat mijn buitenspel zich vanuit het perspectief van de 500 geiten, met in de hoofdrol geit Jos, toespitst op de werking van Domein Ommersteyn. De bedoeling van het spel is om verschillende points of interest op het domein te creëren, waarnaar bezoekers samen met geit Jos op zoek gaan. Iedere point of interest brengt hen een stapje dichterbij het eindproduct, namelijk het hoeve-ijsje, dat ook als beloning gegeven kan worden aan het einde van de route.”

Gerrit Schuermans

Ook voor een laaggeschoolde job schrijf je maar beter foutloos cv

N Het Nieuwsblad - 29 Jul. 2021
Page 11

* Het Nieuwsblad : Dender, Brugge-Oostkust, Aan Gent gebonden, Kempen, Roeselare-Tielt-Izegem, Waasland, Meetjesland - Leiestreek, Mechelen-Lier, Leuven-Hageland, Oostende-Westhoek, Antwerpen, Vlaamse Ardennen - Gentse Rand, Pajot-Brussel-Rand, Kortrijk-Waregem-Menen, Limburg

Pas afgestudeerden met spelfouten in hun cv hebben tot 20 procent minder kans om uitgenodigd te worden op sollicitatiegesprek. En opvallend: vooral laagopgeleiden worden hier zwaar op afgerekend. "Maar eigenlijk moeten recruiters vooral kijken naar het belang van spelling voor de job, en niet strenger zijn naargelang de scholingsgraad", zeggen experts.

De eerste échte indruk maak je op het sollicitatiegesprek? Fout. Een werkgever heeft al een bepaald beeld van jou nog voor hij of zij je gezien heeft. En of dat beeld positief of negatief is, hangt af van het aantal spelfouten in je cv. Bij een foutloos cv zouden pas afgestudeerden 65 procent kans hebben om op gesprek te mogen. Bij vijf spelfouten daalt dat percentage met bijna 20 procent. Dat blijkt uit een onderzoek van de UGent, de KU Leuven en de Odisee Hogeschool, gebaseerd op 1.335 kandidaatsbeoordelingen door 445 Vlaamse recruiters.

De recruiters bleken extra streng bij mensen met een laag opleidingsniveau. Volgens professor arbeidseconomie Stijn Baert (UGent) is daar een verklaring voor. "Bij sollicitanten met een diploma hoger onderwijs hebben recruiters al een objectieve maatstaf voor de intelligentie van die persoon. Bij laagopgeleiden niet. Motivatie en intelligentie zijn dan moeilijk af te leiden uit een cv. Ze gaan zich dan baseren op wat wél te zien is: eventuele spelfouten en de achternaam. En op een achternaam mag je niet discrimineren. Het zou ook niet correct zijn als ze daarop zouden oordelen."

Andere vaardigheden

Is een goede spelling dan even belangrijk bij jobs voor laagopgeleiden? Volgens arbeidsmarktexpert Jan Denys van Randstad is vooral de jobfunctie belangrijk. "Het is niet terecht dat laagopgeleiden harder worden gestraft. Als spelling belangrijk is voor een job, mogen de sollicitanten daar strenger op worden beoordeeld. Maar je moet daarvoor niet kijken naar het opleidingsniveau."

Toch betekent foutloos kunnen schrijven volgens Stijn Baert meer dan enkel kennis van de regels. "Het is voor recruiters vaak een indicatie dat de sollicitant zorgvuldig en correct werkt. Het duidt dus niet enkel op vlotte communicatievaardigheden."

Toch maakt hij een belangrijke kanttekening. "Ik sluit niet uit dat sommige recruiters die spelfouten kunnen gebruiken als drogreden om mensen met een andere afkomst af te wijzen. Maar dat is moeilijk te bewijzen. Het vermijden van spelfouten in je cv kan dus alleen maar in je voordeel zijn."

Laat het nalezen

Een tip voor wie zich onzeker voelt over z'n spelling: "Laat je cv alsjeblieft nalezen door iemand anders", zeggen Baert en Denys resoluut.

Jan Denys maakt zich vooral zorgen over de laksheid bij jongeren. "Of ze nu hoog- of laagopgeleid zijn, alle jongeren lijken dt-fouten minder erg te vinden dan de vorige generatie. Dat betekent absoluut niet dat ze dommer zijn, maar het is een spijtige evolutie. Een foutloos cv afleveren toont dat je tenminste moeite hebt gedaan."

Myriam Al Kharaz

Code groen lonkt voor nieuwe schooljaar

DM De Morgen - 29 Jul. 2021
Page 5

De Morgen

Kinderen zonder mondklappers, gemengde klasbubbels en geen virtuele lessen. Als de cijfers het toelaten, kan het nieuwe schooljaar volgens de Risk Assessment Group (RAG) zonder veel coronamaatregelen starten. De groep met de laagste vaccinatiegraad kan de sanitaire regels zo als eerste lossen. Hoe veilig is dat?

Anderhalf jaar lang zag het dagelijkse leven van scholieren er radicaal anders uit, maar dankzij het succes van

de vaccinatiecampagne kan daar vanaf 1 september verandering in komen. In een nieuw advies aan de regering schrijven de experts van de Risk Assessment Group dat scholen straks in 'code groen' kunnen heropstarten, zolang het reproductiecijfer van het virus onder 1 ligt en de cijfers rond ziekenhuisopnames en besmettingen beheersbaar blijven.

"Momenteel zweven we tussen de groene en de oranje zone, maar het is niet onmogelijk dat het ideale scenario voor scholieren straks mogelijk wordt", zegt viroloog en RAG-lid Steven Van Gucht, die het advies mee opstelde. "In dat geval zetten we enkel nog in op handhygiëne en ventilatie, en raden we aan kinderen vaste plaatsen te geven. Daarbuiten vervallen bijna alle maatregelen zoals we die kenden."

De coronacrisis had een grote impact op de mentale gezondheid van de jeugd. "Kinderen en jongeren hebben sociaal contact nodig om zich te ontwikkelen. Tijdens de periodes met afstandsonderwijs werden de grenzen van wat voor hen draagbaar is, sterk afgetast", zegt ontwikkelingspsycholoog Patrick Meurs (KU Leuven). Hij is opgelucht dat scholieren straks meer vrijheden krijgen, maar op epidemiologisch vlak lijkt een heropstart in code groen spannend te worden. De vaccinatiegraad bij mensen tussen 12 en 17 jaar oud ligt nog laag en jongere kinderen komen zelfs niet in aanmerking voor een prik.

"Het klopt dat het virus straks enkel in het kleuteronderwijs en op basisscholen nog ongehinderd zal kunnen circuleren", zegt Van Gucht. "Dankzij de vaccinatiecampagne kunnen we ons gelukkig wat meer besmettingen veroorloven. Bovendien worden kinderen jonger dan 12 zelden ernstig ziek na een besmetting met het coronavirus." Infectioloog Steven Callens (UZ Gent) sluit zich aan bij die redenering: "Zodra alle risicogroepen ingeënt zijn, is het logisch dat we de draad van het normale leven weer oppikken. Ik spreek wel met twee woorden: misschien moeten beslissingen die de komende weken genomen worden, later teruggedraaid worden."

Callens wijst erop dat het virus onvoorspelbaar blijft en dat nieuwe varianten alsnog roet in het eten kunnen strooien. Volgens Van Gucht mag dat echter geen reden zijn om kinderen hun vrijheden niet maximaal terug te geven. "Er komen sowieso varianten, dat is de enige manier voor het virus om te overleven. We kunnen dat proces vertragen door mensen in te enten, maar het mag geen argument zijn om de versoepelingen in het onderwijs tegen te houden."

Vanuit psychologisch standpunt is er volgens Meurs evenmin een reden om een jobbeleid te vrezem. "In een ideaal scenario zouden we meer continuïteit kunnen garanderen, maar ik zou de periodes met een laag epidemiologisch risico maximaal benutten. Je weet nooit hoe snel het tij kan keren."

De Risk Assessment Group beseft hoe fragiel de situatie is. Daarom staan er in het recentste advies van de experts enkele nieuwe maatregelen die ervoor moeten zorgen dat scholen straks niet voortdurend met virusuitbraken kampen. Wanneer er 35 tot 75 dagelijkse ziekenhuisopnames zijn en 15 procent van de bedden op intensieve zorgen ingenomen is, wil de groep code geel uitroepen. In dat scenario worden leerlingen in het middelbaar onderwijs weer gevraagd om mondkapjes te dragen tenzij ze afstand van elkaar kunnen houden.

Het meest omstreden idee dat bij de tweede alarmfase hoort, gaat om een preventieve screening van jongeren. De experts pleiten ervoor één keer per week bij alle leerlingen en het personeel in het secundair onderwijs een PCR-test op basis van speeksel af te nemen. Als dat niet kan, wil de groep bij iedereen twee keer per week op corona testen via een (minder nauwkeurige) sneltest met neuswisser. "We weten dat zo'n teststrategie logistiek en praktisch zware gevolgen met zich meebrengt, maar op die manier kunnen we besmette leerlingen vroeg opsporen en hoeft niet telkens een hele klasgroep in quarantaine te gaan", zegt Van Gucht.

De vraag blijft of er binnen de Vlaamse regering animo is om een zo'n operatie op te starten. Minister van Onderwijs Ben Weyts (N-VA) wil er niets over kwijt voor hij op 17 augustus met de onderwijskoepels en de vakbonden aan tafel gaat, maar hij toonde zich in het verleden al als een koele minnaar van onderwijssuggesties van gezondheidsexperts. Zo stemde zijn partij samen met coalitiegenoten Open Vld en CD&V al verschillende keren een resolutie rond de verplichting van CO2-meters in klaslokalen weg.

"Het blijft bijzonder vreemd dat die meters nog niet breed uitgerold zijn", zegt Callens. "Ze kunnen leerlingen en onderwijzers net bewust maken van het belang van optimale ventilatie. Zulke toestellen zullen verder een belangrijke rol spelen in de strijd om scholen open te houden en ze blijven ook in de toekomst interessant om de verspreiding van andere virussen te beperken. Ik hoop dus dat er tijdens het overleg nog grondig over gesproken wordt."

PAUL NOTELTEIRS

Parklife XL haalt een beetje Pukkelpop naar Dusartplein

Het Belang van Limburg - 28 Jul. 2021

Page 23

* Het Belang van Limburg : Hasselt, Oost, Genk, Zuid-West, West, Noord

Pukkelpop mag dan wel de handdoek gegooid hebben, toch zal er in augustus een beetje festivalsfeer te proeven zijn in Hasselt. Parklife XL plant op het Kolonel Dusartplein optredens waar vanaf 13 augustus tot 2.000 bezoekers welkom zijn.

Het Parklife XL-concept draait momenteel al op volle toeren aan Hogeschool PXL, waar zo'n 200 gasten een optreden kunnen bijwonen. Afgelopen zondag kwam er een verlengstuk op het Dusartplein, dat een grotere capaciteit te bieden heeft. Kapitein Winokio kreeg de eer om de spits af te bijten. Vanavond is Milow aan de beurt. "We waren zeer tevreden met de 500 bezoekers voor Kapitein Winokio. Er is duidelijk nood aan zulke initiatieven", vertelt organisator Maxim Willems. "Vanaf 13 augustus gaan we het aantal bezoekers wel opschalen als de coronaregels het toelaten. Er kan 5.000 man aan het podium op het Kolonel Dusartplein terecht, maar wij mikken op 2.000 om alles veilig te houden. Een deel kan dan plaatsnemen achter een tafel om zo meer afstand te houden. De overige muzikliefhebbers kunnen rechtstaan om op die manier nog eens te genieten van een echte festivalsfeer."

Gemis

Wie een Covid Safe Ticket kan voorleggen, mag binnen. "Met andere woorden, wie voldoende gevaccineerd is of een negatieve pcr- of sneltest meebrengt", verduidelijkt Maxim Willems. Novastar en Zornik zijn al van de partij. Vive la Fête is nog niet bevestigd, maar zou de 13de naar Hasselt afzakken. Tussen 19 en 22 augustus wil Willems een tandje bijsteken. "Dan plannen we elke dag tussen 20 uur en middernacht twee optredens. Een dj zal de avond afsluiten. Hopelijk kan dat het gemis van Pukkelpop een beetje opvangen, al hoop ik nog meer dat wij volgend jaar weer een normale zomer hebben."

Geert Houben

Nog steeds 180.000 Brusselse jongeren niet gevaccineerd

Het Nieuwsblad - 28 Jul. 2021

Page 1

* Het Nieuwsblad : Regionaal: Brussel-Noordrand

In het Brusselse gewest is er zowel goed als slechts nieuws op het vlak van vaccinatie. De kaap van 80 procent eerste dosissen is behaald bij de 65-plussers, maar de jongeren blijven achter. Er zijn nog steeds 180.000 Brusselse jongeren onder 35 jaar die niet geantwoord hebben op hun uitnodiging tot vaccinatie.

In totaal kregen 314.000 jongeren van 18 tot 34 jaar een uitnodiging tot vaccinatie in het Brussels gewest. Momenteel heeft 44 procent van hen een eerste dosis gekregen. Te weinig, want dat cijfer heeft een negatieve invloed op de globale vaccinatiegraad bij de 18-plussers, waar 60 procent een eerste prik kreeg.

Minder eerste dosissen

Het aantal eerste dosissen dat toegediend wordt neemt intussen verder af in het Brussels gewest. Vorige week werden in totaal 59.717 vaccins gezet, waarvan liefst 48.366 tweede dosissen. Van de 11.351 eerste prikken, werden er 2.401 toegediend via lokale acties en mobiele teams.

Die mobilisaties op het terrein blijken dus steeds belangrijker te worden. De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie blijft daarom ook contact houden met onder meer religieuze leiders om bevolkingsgroepen te sensibiliseren. Bij het begin van het academiejaar worden mogelijk ook samenwerking met hogescholen en universiteiten opgezet. Het belang van de vaccinatiecentra daalt en zoals eerder al bekend werd sluiten tegen eind augustus zeven van de tien vaccinatiecentra in Brussel.

Deze week zullen liefst vijf vaccinatiebussen passeren in verschillende Brusselse gemeenten en op drukke plaatsen zoals aan het Martelarenplein naast de Nieuwstraat of de Zuidfoor. Bij een passage van een vaccinatiebus worden zo'n 40 tot 100 dosissen gezet bij mensen die niet de stap zetten om naar een vaccinatiecentrum te gaan. (blg)

Reuzegomschacht vrijuit in verkrachtingszaak

Het Laatste Nieuws - 28 Jul. 2021

Page 14

* Het Laatste Nieuws : Leuven-Brabant

De 22-jarige Reuzegomschacht uit Hove die beticht werd van zedenfeiten is vrijgesproken door de correctionele rechtbank van Leuven. De twintiger riskeerde een celstraf met uitstel, maar zo ver kwam het niet. De KUL-rechtenstudent was een van de aspirant-leden van de elitaire studentenclub Reuzegom, die Sanda Dia (20) naast zich zag sterven tijdens een uit de hand gelopen ontgroeningsritueel in Vorselaar in 2018.

De twintiger en het slachtoffer waren elkaar tegengekomen op 1 mei 2019 bij het uitgaan. Na heel wat drank zouden de twee gekust hebben. Nadien zouden er buiten aan het café verdere handelingen zijn geweest, waarvan het slachtoffer achteraf beweerde dat die gebeurd zouden zijn zonder haar toestemming. Het zedendossier bij het parket in Leuven werd geopend in 2019, nadat de studente na de uitgaansavond naar de politie was gestapt. "Er waren wel getuigen van, maar op dat moment wist ik niet dat hij tot Reuzegom behoorde. Ik kende hem niet en heb hem nadien ook nooit meer gesproken", reageerde het slachtoffer eerder. De vrouw, studente op het moment van de feiten, stelde zich in februari 2021 burgerlijke partij.

Fataal doopritueel

De rechtenstudent nam strafpleiter Kris Luyckx onder de arm. Zijn cliënt overleefde het doopritueel dat Sanda Dia (20) het leven kostte in 2018. Alhoewel de twintiger zichzelf destijds als slachtoffer bestempelde en ook met onderzoelingsverschijnselen in het ziekenhuis belandde na de mensonterende doop, legde de universiteit hem een tuchtsanctie op. Hij werd in eerste instantie tot het einde van het academiejaar 2018-2019 geschorst. De universiteit verweet de rechtenstudent te laat alarm te hebben geslagen en niet tot inkeer te zijn gekomen. Hij zou in geen enkele fase van de tuchtprocedure afstand hebben willen nemen van het fatale doopritueel van Reuzegom. De tuchtmaatregel deed zijn ouders steigeren. Het kwam tot een beroep, waarbij de KU Leuven zich in mei 2019 milder toonde. Om de schorsing op te heffen, moest de student dertig uur vrijwilligerswerk doen en enkele begeleidingssessies in impulscontrole volgen. De twintiger kon zijn studies uiteindelijk verderzetten, maar kwam even later dus opnieuw in opspraak.

Penetratie

De rechtbank maakte tijdens haar beraad een analyse van de feiten, op basis van camerabeelden en de getuigenissen van de beklaagde, het slachtoffer en een derde getuige. Daaruit bleek dat er twijfel was over of er penetratie was geweest, wat nodig is om te kunnen spreken van verkrachting, nadat het slachtoffer had aangegeven dat de avances van de twintiger niet gewenst waren.

De rechtbank vond ook geen bewijselementen die de verklaring van het slachtoffer geloofwaardiger maakten dan die van de beklaagde en dus werd hij vrijgesproken. De vader van de beklaagde reageert opgelucht, maar onthoudt zich van verdere commentaar.

KIM AERTS - JORIS SMETS